

I. DISPOSICIÓN XERAIS

MINISTERIO DE FACENDA E ADMINISTRACIÓN PÚBLICAS

- 15700** *Real decreto 1715/2012, do 28 de decembro, polo que se modifica o Regulamento dos impostos especiais, aprobado polo Real decreto 1165/1995, do 7 de xullo, e se introducen outras disposicións relacionadas co ámbito tributario.*

I

A Directiva 2008/118/CE do Consello, do 16 de decembro de 2008, relativa ao réxime xeral dos impostos especiais, e pola que se derroga a Directiva 92/12/CEE, xeneraliza o procedemento de control informatizado dos movementos dos produtos obxecto dos impostos especiais de fabricación (EMCS-Excise Movement and Control System), convertendo en residual o procedemento de control mediante documentos en soporte papel dos movementos destes produtos, e exige a utilización do documento administrativo electrónico para a circulación intracomunitaria de produtos suxeitos a impostos especiais de fabricación en réxime suspensivo, salvo nos supostos de indispoñibilidade do sistema informático.

O Real decreto 191/2010, do 26 de febreiro, polo que se modifica o Regulamento dos impostos especiais, aprobado polo Real decreto 1165/1995, do 7 de xullo, introduciu as modificacións oportunas no Regulamento dos impostos especiais para traspasar, a nivel regulamentario, a Directiva 2008/118/CE do Consello, do 16 de decembro de 2008, e, en particular, incorpora unha nova regulación das obrigacións dos expedidores e receptores de produtos obxecto dos impostos especiais de fabricación en relación coa circulación intracomunitaria en réxime suspensivo para adecuala ao EMCS e ás exigencias derivadas da Directiva 2008/118/CE do Consello, do 16 de decembro de 2008. Ao mesmo tempo, o último parágrafo do número 5 do artigo 22 do Regulamento prevé a posibilidade de que, nun momento posterior, o documento administrativo electrónico ampare a circulación de produtos tamén con orixe e destino no ámbito territorial interno.

O presente real decreto, en primeiro lugar, actualiza esa posibilidade e estende a utilización do documento administrativo electrónico á circulación dentro do ámbito territorial interno de produtos obxecto dos impostos especiais de fabricación en réxime suspensivo. Así mesmo, considerouse oportuno que o documento administrativo electrónico tamén ampare a circulación destes produtos en circulación dentro do ámbito territorial interno con imposto devindicado con aplicación dunha exención ou dun tipo reducido.

Todo isto obriga a unha profunda modificación do Regulamento. Non abonda con ampliar os supostos de utilización do documento administrativo electrónico, xa que o regulamento contén numerosas obrigacións que desaparecen ou se modifican coa posta en marcha do documento administrativo electrónico na circulación interna. As obrigacións dos expedidores e receptores na circulación intracomunitaria non son directamente aplicables á circulación interna e necesitan a súa correspondente adaptación.

O modelo que se aproba ten como referencia inmediata o actual documento administrativo electrónico, é dicir, estrutúrase sobre unha mensaxe electrónica e sobre un procedemento similar ao actual do documento administrativo electrónico intracomunitario que comeza co envío dun borrador e unha posterior validación del instrumentalizada cun código administrativo de referencia (ARC). A circulación ultímase cunha notificación de recepción electrónica e créanse mensaxes de cambio de destino e outras.

En todo caso, o procedemento distingue entre circulación interna e intracomunitaria. Non se parte dunha única mensaxe con adaptacións en función do ámbito da circulación senón que as mensaxes internas e intracomunitarias van descansar en aplicacións distintas, aínda que resulten moi similares. O procedemento é o mesmo pero a mensaxe

interna é máis sinxela e axústase máis á información que actualmente se declara no documento de acompañamento en soporte papel.

Outra decisión de grande impacto nesta estratexia de incorporar o documento administrativo electrónico ao ámbito interno é a desaparición do documento de acompañamento en soporte papel. O documento administrativo electrónico vaise utilizar en todos os movementos internos en réxime suspensivo, con aplicación dunha exención e a tipo reducido. As excepcións máis destacadas son os avituallamentos que se documenten con recibos ou comprobantes de entrega e as vendas en ruta. A circulación con destino a operadores ou consumidores finais sen código de actividade e establecemento (CAE) ten como característica que estes non terán que formalizar a notificación electrónica de recepción.

II

As previsións contidas na disposición derradeira cuarta, número cinco, da Lei orgánica 2/2012, do 27 de abril, de estabilidade orzamentaria e sustentabilidade financeira, xunto coa modificación da Lei 22/2009, do 18 de decembro, pola que se regula o sistema de financiamento das comunidades autónomas de réxime común e cidades con estatuto de autonomía e se modifican determinadas normas tributarias, así como da Lei 38/1992, do 28 de decembro, de impostos especiais, operada polas disposicións derradeiras décimo segunda e vixésima, respectivamente, da Lei 2/2012, do 29 de xuño, de orzamentos xerais do Estado para 2012, constituíron o instrumento normativo necesario para levar a cabo a integración do imposto sobre as vendas retalistas de determinados hidrocarburos no imposto sobre hidrocarburos, segundo as bases recollidas no Acordo 3/2012, do 17 de xaneiro, do Consello de Política Fiscal e Financeira.

Como consecuencia da dita integración, o 1 de xaneiro de 2013 queda derogado o imposto sobre as vendas retalistas de determinados hidrocarburos e a súa carga tributaria incorporada ao imposto sobre hidrocarburos, o cal requiriu unha modificación da estrutura do imposto sobre hidrocarburos, referida fundamentalmente á diferenciación dos tipos impositivos do imposto e á creación da figura do reexpedidor, como responsable da regularización do tipo autonómico, en relación con determinadas subministracións de produtos enerxéticos suxeitos a este tipo impositivo.

O presente real decreto procede ao desenvolvemento regulamentario que precisan estas modificacións e céntrase fundamentalmente en regular a figura do reexpedidor e as obrigacións que lle corresponden en relación coa inscrición, liquidación e pagamento do tipo autonómico, ou outras establecidas na normativa do imposto.

III

O real decreto incorpora outras modificacións de moi diverso calado. Así, en relación coa validez dos documentos de circulación modifícase a súa regulación coa finalidade de determinar os datos esenciais dos documentos de circulación, incluíndo o tipo e a porcentaxe de biocombustibles ou biocombustibles, con exclusión dos albarás de circulación, e de adecuar os efectos das irregularidades nos documentos de circulación aos tipos infractores previstos na Lei de impostos especiais e na Lei xeral tributaria.

Por outra parte, incorpórase unha regulación unificada dos distintos procesos de desalcoholización parcial dos produtos gravados polo imposto sobre o alcohol e as bebidas alcohólicas. Esta norma xustifícase pola necesidade de establecer, ata onde sexa posible, unha norma común para os distintos procesos de desalcoholización e independente das disposicións que regulan a fabricación de alcohol.

Ademais, entre outras modificacións incluídas neste real decreto, cabe destacar a configuración da oficina xestora como órgano competente en materia de xestión de impostos especiais mediante a remisión ás normas de estrutura orgánica da Axencia Estatal de Administración Tributaria; a actualización de determinadas referencias normativas; a fixación dun prazo de catro anos en relación con determinadas obrigacións de conservación de documentos; a posibilidade de que a oficina xestora poida autorizar a

expedición de documentos de circulación a operadores non inscritos; o alixeiramento do importe da garantía complementaria que se debe prestar para que a oficina xestora atenda as peticións de precintas por encima de determinados importes; a redución, con carácter xeral, do importe das garantías que van prestar as fábricas, depósitos fiscais e almacéns fiscais de produtos intermedios; a exigencia dunha contabilidade mediante un sistema contable en soporte informático, sen prexuízo de que a oficina xestora poida autorizar a utilización de libros foliados levados de forma manual; a posibilidade de que os destiladores artesanais de alcohol remitan por calquera medio que deixe constancia de que se presentou a declaración de traballo e o parte de resultados; e, finalmente, a exoneración para os suxeitos pasivos do imposto sobre a electricidade da obrigaón de presentación da información contable á oficina xestora.

IV

Por último, o real decreto regula o prazo de presentación das declaracións informativas sobre bens e dereitos situados no estranxeiro correspondentes ao ano 2012 a que se refiren os artigos 42.bis, 42.ter e 54.bis do Regulamento xeral das actuacións e os procedementos de xestión e inspección tributaria e de desenvolvemento das normas comúns dos procedementos de aplicación dos tributos, aprobado polo Real decreto 1065/2007, do 27 de xullo, e introduce unha modificación no Regulamento para a aplicación do réxime fiscal das entidades sen fins lucrativos e dos incentivos fiscais ao mecenado, aprobado polo Real decreto 1270/2003, do 10 de outubro, co fin de habilitar o ministro de Facenda e Administracións Públicas para aprobar as disposicións necesarias para o desenvolvemento e execución deste regulamento.

Na súa virtude, por proposta do ministro de Facenda e Administracións Públicas, de acordo co Consello de Estado e logo de deliberación do Consello de Ministros na súa reunión do día 28 de decembro de 2012,

DISPOÑO:

Artigo único. *Modificación do Regulamento dos impostos especiais, aprobado polo Real decreto 1165/1995, do 7 de xullo.*

Introdúcense as seguintes modificacións no Regulamento dos impostos especiais, aprobado polo Real decreto 1165/1995, do 7 de xullo.

Un. Modifícase o artigo 1, que queda redactado da seguinte forma:

«Artigo 1. *Conceptos e definicións.*

Para os efectos do título I deste regulamento, entenderase por:

1. Albarás de circulación. Os documentos que amparan a circulación de produtos obxecto dos impostos especiais de fabricación distintos do documento administrativo electrónico, do documento de acompañamento de emerxencia, do documento simplificado de acompañamento, das marcas fiscais e dos documentos alfandegueiros.

2. Almacén fiscal. O establecemento autorizado para recibir, almacenar e distribuír, coas condicións que se establecen neste regulamento, produtos obxecto dos impostos especiais de fabricación, co imposto devindicado no ámbito territorial interno, ben que con aplicación dun tipo reducido ou dun suposto de exención. Nun establecemento autorizado como almacén fiscal tamén se poderán recibir, almacenar e distribuír produtos obxecto dos impostos especiais de fabricación co imposto devindicado con aplicación dun tipo impositivo xeral.

3. Código administrativo de referencia. Número de referencia asignado polas autoridades competentes do Estado membro de expedición ao documento

administrativo electrónico, unha vez que os datos do borrador foron validados. As referencias a este código faranse mediante as siglas «ARC».

4. Documento administrativo electrónico. O documento electrónico establecido pola Directiva 2008/118/CE do Consello, do 16 de decembro de 2008, relativa ao réxime xeral dos impostos especiais, e pola que se derroga a Directiva 92/12/CEE, e polo Regulamento (CE) n.º 684/2009 da Comisión, do 24 de xullo de 2009, para amparar a circulación intracomunitaria, en réxime suspensivo, de produtos obxecto dos impostos especiais de fabricación.

O documento administrativo electrónico, coas adaptacións e excepcións previstas neste regulamento e na normativa de desenvolvemento, utilizarase tamén para amparar a circulación de produtos obxecto dos impostos especiais de fabricación en réxime suspensivo ou con aplicación dunha exención ou a tipo reducido, con orixe e destino no ámbito territorial interno.

5. Documento de acompañamento de emerxencia. O documento en soporte papel establecido pola Directiva 2008/118/CE e polo Regulamento (CE) n.º 684/2009, para acompañar a circulación intracomunitaria en réxime suspensivo cando o sistema de control informatizado non estea dispoñible no momento da expedición dos produtos. En tales supostos, o expedidor poderá dar inicio á circulación con cumprimento dos requisitos establecidos neste regulamento e nas normas de desenvolvemento.

O documento de acompañamento de emerxencia, coas adaptacións e excepcións previstas neste regulamento e na normativa de desenvolvemento, utilizarase, en caso de indispoñibilidade do sistema informatizado, en todos os supostos de circulación con orixe e destino no ámbito territorial interno que deban estar amparados nun documento administrativo electrónico.

6. Documento simplificado de acompañamento. O documento establecido polo Regulamento (CEE) n.º 3649/92 da Comisión, do 17 de decembro de 1992, para amparar a circulación intracomunitaria de produtos obxecto dos impostos especiais de fabricación, segundo o procedemento de envíos garantidos. Pode consistir ben nun documento simplificado de acompañamento administrativo, segundo o modelo que figura como anexo do citado regulamento, ou ben nun documento simplificado de acompañamento comercial que debe conter os mesmos elementos de información exixidos polo documento administrativo, cada un dos cales deberá estar identificado cun número que se corresponderá co de cada unha das copias do documento administrativo.

7. Lei. A Lei 38/1992, do 28 de decembro, de impostos especiais.

8. Lugar de importación. O sitio en que se encontren os produtos no momento do seu despacho a libre práctica conforme o disposto na normativa alfandegueira.

9. Oficina xestora. O órgano que, de acordo coas normas de estrutura orgánica da Axencia Estatal de Administración Tributaria, sexa competente en materia de impostos especiais.

10. Perdas. Calquera diferenza en menos, medida en unidades homoxéneas, entre a suma dos produtos de entrada nun proceso de fabricación ou de almacenamento e a suma dos produtos de saída deste, considerando as correspondentes existencias iniciais e finais. No caso do transporte, consideraranse «perdas» calquera diferenza en menos entre a cantidade de produtos que inician unha operación de transporte e a cantidade de produtos que a conclúen ou que resultan dunha comprobación efectuada no curso da dita operación.

11. Perfeccionamento fiscal. O procedemento mediante o cal, a partir duns produtos obxecto dos impostos especiais de fabricación, recibidos en réxime suspensivo, se obteñen, con cumprimento das condicións establecidas neste regulamento, produtos compensadores que non son obxecto dos impostos especiais de fabricación e que posteriormente deben ser exportados, ultimándose así o réxime suspensivo.

12. Porcentaxe regulamentaria de perdas. O límite porcentual máximo de perdas establecido neste regulamento para determinadas operacións ou procesos ata o cal aquelas se consideran admisibles sen necesidade de xustificación ou proba. Poderase xustificar que diferenzas entre as cantidades contabilizadas e as resultantes das medicións efectuadas que sexan superiores ás porcentaxes regulamentarias de perdas son debidas ás imprecisións propias dos elementos de medición. Salvo o disposto, se for o caso, nas normas específicas de cada imposto, a porcentaxe de perdas aplícase sobre a cantidade de produtos de entrada no proceso ou operación de que se trate. Cando se trate dun proceso integral no cal non sexa posible determinar as perdas habidas en cada un dos procesos simples que o compoñen, a porcentaxe regulamentaria de perdas do proceso integral será o resultado da suma ponderada das porcentaxes regulamentarias de perdas correspondentes a cada un dos procesos simples.

13. Reexpedidor. A persoa física ou xurídica ou calquera entidade a que se refire o número 4 do artigo 35 da Lei 58/2003, do 17 de decembro, xeral tributaria, titular dun establecemento desde o cal se produza a reexpedición de produtos que sexan obxecto do imposto sobre hidrocarburos, que estean sometidos ao tipo autonómico e para os cales o imposto xa se devindicase, con destino ao territorio dunha comunidade autónoma distinta daquela en que se encontran.

14. Sistema informatizado. Sistema de control mediante procedementos informáticos dos movementos dos produtos obxecto dos impostos especiais, baseado no documento administrativo electrónico. As referencias a este sistema faranse mediante as siglas «EMCS».

15. Subministración directa. A circulación, no ámbito exclusivamente interno, fóra do réxime suspensivo, de produtos obxecto dos impostos especiais que se beneficiaron dunha exención ou da aplicación dun tipo reducido en razón do seu destino, ata un lugar de entrega autorizado polas autoridades competentes, nas condicións que se establecen neste regulamento.

16. Viaxeiro con destino a un terceiro país ou terceiro territorio. Todo pasaxeiro en posesión dun título de transporte, por vía aérea ou marítima, en que figure como destino final un aeroporto ou porto situado nun terceiro país ou territorio.»

Dous. Modifícanse os números 5 e 6 do artigo 3, que quedan redactados da seguinte forma:

«5. O fabricante dos produtos compensadores deberá levar unha contabilidade en que se anoten as cantidades de produtos recibidos en réxime suspensivo, con indicación de data, provedor e referencia do documento administrativo electrónico, as cantidades utilizadas ou consumidas diariamente no proceso de fabricación dos produtos compensadores, os produtos compensadores fabricados e as cantidades exportadas destes últimos, con indicación do documento de exportación.

6. Os asentos de cargo xustificaranse co ARC do documento administrativo electrónico que amparou a circulación dos produtos obxecto dos impostos especiais de fabricación recibidos en réxime suspensivo. Os asentos de data relativos ás exportacións de produtos compensadores xustificaranse cunha copia da declaración de exportación, dilixenciada pola alfándega de exportación.»

Tres. Modifícanse os números 4 e 5 do artigo 4, que quedan redactados da seguinte forma:

«4. A subministración dos produtos a que se refiren os números 2 e 3 anteriores deberase efectuar do seguinte modo:

a) Se se trata de produtos importados ou con estatuto alfandegueiro de mercadoría non comunitaria, desde a alfándega de importación ou, se for o caso, desde unha zona ou depósito franco ou desde un depósito alfandegueiro.

b) Se se trata de produtos situados no ámbito territorial interno, desde unha fábrica, depósito fiscal ou almacén fiscal.

c) Os asentos de data das contabilidades dos establecementos a que se refiren as letras a) e b) anteriores xustificaranse con cargo ás correspondentes autorizacións de subministración e aos exemplares do documento de circulación a que se refire a letra e) seguinte.

d) Se se trata de produtos que se subministran desde o ámbito territorial comunitario non interno, os beneficiarios das exencións poderán recibilos directamente en réxime suspensivo. Neste suposto as autorizacións de subministración deberán expedirse en forma de «certificado de exención», cuxo modelo establecerá o ministro de Facenda e Administracións Públicas, e que acompañará o documento en que estea reflectido o ARC. O beneficiario da exención efectuará a notificación electrónica de recepción.

e) Cando, nos casos previstos nas letras a) e b) anteriores, os produtos circulen con orixe e destino no ámbito territorial interno, a súa circulación desde o lugar de expedición ata o seu destino ampararase nun documento administrativo electrónico. O beneficiario da exención formalizará a notificación de recepción. A oficina xestora poderá autorizar, por solicitude do dito beneficiario, que a notificación se realice por medios distintos dos electrónicos.

5. Nos supostos de exención a que se refiren as letras e) e f) do número 1 do artigo 9 da lei, en relación cos impostos especiais sobre o alcohol e as bebidas alcohólicas e o imposto sobre os elaborados do tabaco, o destino acreditarase mediante a notificación de exportación.»

Catro. Modifícase a letra b) do número 4 do artigo 6, que queda redactada da seguinte forma:

«b) O albará de circulación ou, se for o caso, o documento administrativo electrónico, cando se trate de adquisicións dentro do ámbito territorial interno, diferentes ás que se refire a letra anterior.»

Cinco. Modifícase o número 9 do artigo 6, que queda redactado da seguinte forma:

«9. Cando as devolucións previstas nos artigos 7 a 10 e 109 a 112 deste regulamento se refiran a produtos comprendidos no ámbito obxectivo do imposto sobre hidrocarburos compostos en parte por un biocombustible ao cal fose de aplicación o tipo especial previsto no artigo 50 bis ou a exención prevista no artigo 51.3, ambos da lei, a devolución farase conforme os tipos impositivos soportados por cada parte do produto.

Para estes efectos, o contido en biocombustible do produto determinarase, cando non sexa posible facelo documentalmentemente, a través da correspondente análise química realizada polos laboratorios de alfándegas e impostos especiais, de acordo co procedemento previsto na súa normativa reguladora. Para estes efectos, a realización dos envíos que dean lugar ás devolucións previstas nos artigos 8, 9, 10 e 110 deberá ser comunicada previamente aos servizos da Administración tributaria.»

Seis. Modifícanse os números 1 e 2 do artigo 7, que quedan redactados da seguinte forma:

«1. A devolución a que se refiren as letras a) e b) do número 1 do artigo 10 da lei solicitarase presentando unha solicitude axustada ao modelo que estableza o ministro de Facenda e Administracións Públicas e deixárase constancia dela no documento alfandegueiro de exportación. Esta presentación efectuarase inmediatamente despois da presentación do documento alfandegueiro de exportación.

Efectuadas pola alfándega as comprobacións relativas á clase e á cantidade de mercadorías exportadas, a oficina xestora correspondente ao domicilio do exportador tramitará o expediente de devolución e disporá, se for o caso, o pagamento das cotas que correspondan. A oficina xestora poderá autorizar que, de existiren razóns que o xustifiquen, a solicitude de devolución poida agrupar as devolucións correspondentes ás exportacións realizadas por cada exportador durante un mes. Neste caso, a solicitude deberase presentar durante os sete primeiros días do mes seguinte. O órgano competente comunicará á oficina xestora correspondente ao domicilio fiscal do exportador a autorización de agrupación.

2. A solicitude de devolución non poderá comprender cotas cuxa devolución xa estea disposta nalgún dos seguintes preceptos da lei:

- a) Artigo 22
- b) Artigo 43
- c) Letra a) do artigo 52.»

Sete. Modifícase o primeiro parágrafo do número 6 do artigo 8, que queda redactado da seguinte forma:

«6. A solicitude presentárase dentro dos vinte primeiros días naturais do mes seguinte ao de finalización do trimestre e nela anotarase, por cada operación:
(...).»

Oito. Modifícase o número 7 do artigo 10, que queda redactado da seguinte forma:

«7. O empresario conservará á disposición da oficina xestora e dos servizos de inspección, durante un período de catro anos, contado desde o día seguinte á finalización do prazo para solicitar a devolución, as facturas, os documentos acreditativos de ter satisfeito o imposto dentro do ámbito territorial interno polos produtos enviados e os xustificantes de ter satisfeito o imposto no Estado de destino.»

Nove. Modifícanse os números 2, 5 e 7 do artigo 11 e derrógase o número 8 do artigo 11, que quedan redactados da seguinte forma:

«2. A autorización dun depósito fiscal quedará condicionada ao cumprimento dos seguintes requisitos:

a) O volume trimestral medio de saídas durante un ano natural deberá superar as contías seguintes:

1.º Alcohol: 400.000 litros de alcohol puro. En Canarias e Baleares este límite será de 100.000 litros de alcohol puro.

2.º Bebidas derivadas: 25.000 litros de alcohol puro.

3.º Extractos e concentrados alcohólicos exclusivamente: 3.500 litros de alcohol puro.

4.º Produtos intermedios: 150.000 litros.

5.º Viño e bebidas fermentadas: 150.000 litros.

6.º Cervexa: 150.000 litros.

7.º Bebidas alcohólicas conxuntamente: a cantidade equivalente a 30.000 litros de alcohol puro.

8.º Hidrocarburos: 2.500.000 quilogramos.

9.º Elaborados do tabaco: a cantidade cuxo valor, calculado segundo o seu prezo máximo de venda ao público, sexa de 2.500.000 euros.

10.º Non obstante o establecido nos números anteriores desta letra a), non será exixible o cumprimento dun volume mínimo de saídas en relación coa autorización dos seguintes depósitos fiscais:

1'. Depósitos fiscais que se autoricen exclusivamente para efectuar operacións de subministración de bebidas alcohólicas e de elaborados de tabaco destinados ao consumo ou venda a bordo de buques e aeronaves.

2'. Depósitos fiscais de bebidas alcohólicas e de elaborados do tabaco situados en portos ou aeroportos e que funcionen exclusivamente como establecementos retalistas, sempre que teñan recoñecido o estatuto alfandegueiro de depósitos alfandegueiros ou depósitos francos.

3'. Depósitos fiscais situados en instalacións aeroportuarias públicas que se dediquen unicamente á distribución de querosenos e gasolinas de aviación.

4'. Depósitos fiscais que se dediquen exclusivamente á distribución dos aceites e graxas e do alcohol metílico (metanol) a que se refiren os artigos 50 bis e 51.3 da lei.

5'. Depósitos fiscais que se dediquen exclusivamente á distribución de produtos comprendidos na tarifa 2.ª do imposto sobre hidrocarburos.

6'. Os que se dediquen exclusivamente ao almacenamento de alcohol envasado sen desnaturalizar, fabricado polo mesmo titular e que teña un destino exento no ámbito territorial interno ou se destine ao ámbito territorial comunitario non interno ou á exportación.

Os depósitos fiscais a que se refiren os puntos 1' e 2' deste número poderán tamén expedir bebidas alcohólicas e elaborados do tabaco, ou só algún destes produtos, con destino a depósitos fiscais exclusivamente autorizados para as mesmas operacións que o depósito fiscal remitente, así como efectuar as devolucións dos produtos aos provedores de orixe.

b) Cando quen xa é titular dun depósito fiscal que vén funcionando regular e ininterrompidamente durante máis de dous anos solicite a autorización ao seu nome de novos depósitos fiscais para unha mesma categoría de produtos, os volumes de movemento mínimo a que se refire o parágrafo anterior serán reducidos nun 25 por 100.

Esta redución será tamén aplicable cando o solicitante do depósito fiscal sexa titular dunha fábrica da mesma categoría de produtos que veña funcionando regular e ininterrompidamente durante máis de dous anos e cuxo volume trimestral medio de saídas durante o período de doce meses inmediatamente anterior á solicitude do depósito supere as contías establecidas na letra a) anterior.

As reducións a que se refire o parágrafo anterior non serán aplicables en relación coa autorización de depósitos fiscais de hidrocarburos.

c) Os depósitos fiscais deberán situarse en instalacións independentes daquelas en que se exerza calquera actividade que por razóns de seguridade ou de control fiscal non sexa compatible coa que determine a autorización do depósito. En particular, os depósitos fiscais de hidrocarburos deberanse situar en instalacións independentes das instalacións de venda ao público ou de subministración a vehículos de carburantes e combustibles petrolíferos. Considérase que unha instalación é independente cando non ten comunicación con outra e dispón de acceso directo á vía pública.

Non obstante, a oficina xestora poderá autorizar que unha zona delimitada do local en que se encontre instalado o depósito se considere fóra del para os únicos efectos do almacenamento e ulterior reexpedición de produtos polos que se devindicou o imposto con ocasión da súa saída do depósito e que posteriormente foron devoltos ao seu titular.

O movemento destes produtos deberase rexistrar nun libro habilitado para o efecto en que os asentos de cargo se xustificarán co albará que expida a persoa ou entidade que efectúe a devolución e con referencia ao asento orixinario de saída do depósito fiscal; os asentos de data xustificaranse co albará que se emita para amparar a circulación dos produtos reexpedidos.

d) Os depósitos fiscais en que se introduzan graneis líquidos deberán dispor de tanques para o seu almacenamento. Estes tanques, diferenciados por clases e

especificacións, deberán estar numerados e dotados dos correspondentes elementos de medición, debidamente autorizados polo organismo oficial ou autoridade competente.

e) En cada depósito fiscal deberase levar unha contabilidade de existencias de acordo co disposto no artigo 50 deste regulamento. Os asentos de cargo xustificaranse co ARC do documento administrativo electrónico en que figure o depósito fiscal como lugar de entrega. Os asentos de data permitirán diferenciar os distintos tratamentos fiscais dados aos produtos que saíron e xustificaranse cos documentos de circulación expedidos polo titular do depósito. Cando, conforme o disposto no artigo 15 da lei, se realicen no depósito fiscal operacións de transformación, a contabilidade do depósito deberá reflectir tales operacións.

f) Os depósitos fiscais de hidrocarburos que desenvolvan a súa actividade en relación cos produtos petrolíferos a que afecta a Lei 34/1998, do 7 de outubro, do sector de hidrocarburos, só poderán ser autorizados a aqueles que, conforme o establecido nos preceptos que se indican da dita lei, reúnan algunha das seguintes condicións:

1.º Que sexan titulares dunha autorización administrativa para instalacións de transporte ou parques de almacenamento conforme o disposto no artigo 40.2.

2.º Que teñan a condición de operador grosista conforme o disposto nos artigos 42 e 45.

3.º Que exerzan, desde instalacións autorizadas para este fin, a actividade de distribuidor ao retallo de produtos petrolíferos, conforme o disposto nos artigos 43, 46 e 47.

g) Poderá ser autorizada como depósito fiscal de gas natural calquera das instalacións que comprenden o sistema gasista tal e como este se describe no artigo 59 da Lei do sector de hidrocarburos. Poderanse autorizar como un único depósito fiscal varias das referidas instalacións sempre que o seu titular sexa a mesma persoa e exista un control centralizado delas.

A autorización das referidas instalacións como depósitos fiscais requirirá, ademais do cumprimento dos requisitos xerais que sexan aplicables, que o solicitante se encontre en posesión da autorización administrativa que proceda, segundo o caso, das recollidas nos artigos 67 e 73 da citada Lei 34/1998.

(...).

5. Unha vez concedida a autorización para a instalación do depósito fiscal, a posta en funcionamento deste requirirá a súa inscrición no rexistro territorial da oficina xestora correspondente ao lugar da súa localización e a prestación da correspondente garantía, conforme o disposto nos artigos 40 e 43 deste regulamento, respectivamente.

(...).

7. A instalación e o funcionamento dos depósitos fiscais estará sometido ás normas e limitacións contidas neste regulamento, así como ás condicións particulares que en cada caso se establezan con motivo da súa autorización.»

Dez. Modifícanse os números 1, 4 e engádese o número 8 do artigo 13, que quedan redactados da seguinte forma:

«1. As oficinas xestoras poderán autorizarlles a apertura e o funcionamento dun almacén fiscal ás persoas ou entidades que o soliciten.

A solicitude de autorización deberá incluír, en todo caso, o nome e apelidos ou razón social e o número de identificación fiscal do obrigado tributario e, se for o caso, da persoa que o represente, e será presentada ante a oficina xestora correspondente ao lugar en que se encontre a instalación. A dita solicitude acompañarase da seguinte documentación:

a) Documento que, se for o caso, acredite a representación.

- b) Memoria da actividade que se vai desenvolver.
- c) Plano das instalacións, con indicación da capacidade de almacenamento.
- d) A acreditativa das autorizacións que, se for o caso, corresponda outorgar a outros órganos administrativos.

(...).

4. No almacén fiscal deberase levar unha contabilidade de existencias de acordo co establecido no artigo 50 deste regulamento. Estes asentos xustificaranse cos correspondentes documentos de circulación. O conxunto da contabilidade deberá permitir o control de todos os produtos introducidos e almacenados no almacén fiscal e as correspondentes contaxes de existencias.

(...).

8. Aos titulares de almacéns fiscais desde os cales se realicen envíos de produtos a outras comunidades autónomas distintas daquela en que radique o establecemento expedidor seranlles de aplicación, ademais, as normas relativas aos reexpedidores, excepto a de se inscribiren, como tales, no rexistro territorial.»

Once. Introdúcese un artigo 13 *bis*, coa seguinte redacción:

«Artigo 13 *bis*. *Reexpedidores*.

As oficinas xestoras correspondentes ao establecemento en que se inicia a reexpedición dos produtos a que se refire o artigo 1.13 deste regulamento poderán autorizar a inscrición dos reexpedidores, a condición de que se cumpran os seguintes requisitos:

1. Os interesados presentarán unha solicitude de inscrición coa que xuntarán a seguinte documentación:

- a. Documento que, se for o caso, acredite a representación.
- b. Memoria da actividade que se vai desenvolver en que acrediten a súa condición de reexpedidores.
- c. Planos das instalacións con indicación da capacidade de almacenamento.
- d. A acreditativa das autorizacións que corresponda outorgar a outros órganos administrativos, salvo que o establecemento figure inscrito na clave de almacén fiscal.

2. O reexpedidor presentará unha declaración-liquidación desagregada por cada comunidade autónoma a que reexpida produtos no período de liquidación de que se trate, de acordo coas normas contidas neste regulamento e as que dite o ministro de Facenda e Administracións Públicas.»

Doce. Modifícanse os números 1, 2, 3, 4, 9, 10 e 11 do artigo 14, que quedan redactados da seguinte forma:

«1. As saídas de fábrica ou depósito fiscal, con destino ao ámbito territorial interno, de produtos obxecto dos impostos especiais de fabricación, non acollidas ao réxime suspensivo, rexistraranse na contabilidade de existencias do establecemento e expedirase o documento de circulación que proceda.

As operacións de autoconsumo que xeren a devindicación do imposto deberán quedar igualmente rexistradas na contabilidade de existencias.

2. Cando os produtos saian de fábrica ou depósito fiscal con destino á exportación, con saída do territorio da comunidade por unha alfándega situada no ámbito territorial interno, nas casas correspondentes do documento administrativo electrónico farase constar o nome e o número de identificación fiscal da persoa que representa o consignatario no lugar de exportación.

A alfándega de saída do territorio da comunidade consignará a saída no sistema electrónico de control de exportación (ECS-Export Control System) e, a través deste sistema, transferirase ao EMCS nacional.

3. Os produtos que saíron dunha fábrica ou depósito fiscal en réxime suspensivo con destino á exportación poderanse almacenar, sen vinculación ao réxime, durante seis meses nun depósito alfandegueiro ou nunha zona ou depósito francos, sen perderen a condición de produtos en réxime suspensivo. Tales introducións deberán contabilizarse no depósito alfandegueiro ou na zona ou depósito francos, con referencia ao documento administrativo electrónico que xustifica o asento de cargo e ao documento de despacho de exportación que xustifica o asento de data. Durante ese mesmo prazo, estes produtos, ou parte deles, poderán ser devoltos á fábrica ou depósito fiscal de saída, logo da autorización da oficina xestora en cuxo rexistro territorial se encontra inscrito o establecemento, amparándose a circulación na dita autorización.

Transcorrido ese prazo de seis meses contado desde a data de recepción dos produtos no depósito alfandegueiro ou na zona ou depósito francos sen que os produtos fosen efectivamente exportados ou devoltos á fábrica ou depósito fiscal de orixe, entenderase ultimado o réxime suspensivo. O titular da fábrica ou do depósito fiscal de saída dos produtos responsable do cumprimento das obrigacións tributarias derivadas desta circunstancia deberá comunicala, no prazo de quince días naturais, á oficina xestora correspondente ao lugar en que se encontran os produtos para que esta proceda a practicar a correspondente liquidación. Para os efectos que procedan, considerarase que a ultimación do réxime suspensivo se produciu o primeiro día hábil seguinte ao do vencemento do referido prazo.

No suposto sinalado no parágrafo anterior, os produtos en cuestión só poderán ser retirados do depósito alfandegueiro ou da zona ou depósito francos logo da autorización da oficina xestora correspondente ao lugar en que se encontran, unha vez que esta constatase que se procedeu nos termos sinalados no parágrafo anterior e que as cotas de impostos especiais foron ingresadas. A saída dos produtos deberase amparar nos documentos previstos regulamentariamente.

4. Se os produtos se vincularen a un réxime alfandegueiro suspensivo para a súa posterior exportación con saída do territorio da comunidade por unha alfándega situada no ámbito territorial interno, o réxime suspensivo ultimarase ao se producir a vinculación. Na casa correspondente do documento administrativo electrónico farase constar o código da alfándega que autorice a vinculación ao réxime alfandegueiro suspensivo.

(...).

9. Nos supostos de exportacións de produtos amparadas en documentos administrativos electrónicos, desde unha fábrica ou depósito fiscal establecidos no ámbito territorial interno, con saída dos produtos do territorio da comunidade por unha alfándega non situada no dito ámbito territorial, cando a Axencia Estatal de Administración Tributaria reciba a notificación de exportación, que lle deberán remitir as autoridades competentes do Estado membro de saída dos produtos do territorio da Comunidade, procederá á súa remisión ao titular da fábrica ou depósito fiscal desde o cal se realice a exportación.

A alfándega de saída do territorio da comunidade consignará a saída no sistema electrónico de control de exportación (ECS-Export Control System) e, a través deste sistema, transferirase ao EMCS nacional.

Nos supostos de exportacións de produtos amparadas en documentos administrativos electrónicos, desde unha fábrica ou depósito fiscal establecidos no ámbito territorial comunitario non interno, con saída dos produtos do territorio da Comunidade por unha alfándega situada no ámbito territorial interno, a Axencia Estatal de Administración Tributaria, sobre a base do visado expedido pola alfándega española de saída, mencionado no artigo 793 bis, número 2, do Regulamento CEE 2454/93 da Comisión, certificando que os produtos abandonaron o territorio da Comunidade, efectuará unha notificación de exportación e enviaráa ás autoridades competentes do Estado membro en que se encontra a fábrica ou depósito desde o cal se realiza a exportación.

10. A proba de que unha circulación intracomunitaria, en réxime suspensivo, de produtos obxecto de impostos especiais finalizou, non obstante o disposto no artigo 32, constitúea a notificación de recepción prevista no artigo 31.A.1 deste regulamento ou, se for o caso, a notificación de exportación prevista no número 9 anterior.

11. Non obstante o previsto no número anterior, e no caso da circulación intracomunitaria, en ausencia da notificación de recepción ou, se for o caso, da notificación de exportación por motivos distintos aos expostos no artigo 32, a proba de que a circulación finalizou poderase achegar mediante unha confirmación por parte das autoridades competentes do Estado membro de destino, sobre a base de probas adecuadas, que indique que os produtos chegaron efectivamente ao seu destino declarado ou, no caso de exportación, mediante unha confirmación por parte das autoridades competentes do Estado membro en que está situada a alfándega de saída do territorio da Comunidade en que se certifique a saída do territorio da Comunidade dos referidos produtos.

Para estes efectos, constituirá elemento probatorio adecuado todo documento presentado polo destinatario que conteña os mesmos datos que a notificación de recepción ou que a notificación de exportación.

Cando a Axencia Estatal de Administración Tributaria admitise a proba adecuada de acordo co parágrafo anterior, dará por ultimada a circulación no EMCS.

En ausencia de notificación de recepción, a oficina xestora, por solicitude do expedidor en que probe que non puido obtela polos medios que se encontran á súa disposición, poderá iniciar os procedementos previstos no Regulamento UE 389/2012, do 2 de maio, sobre cooperación administrativa no ámbito dos impostos especiais e polo que se derroga o Regulamento CE 2073/2004 do Consello, do 16 de novembro, relativo á cooperación administrativa en materia de impostos especiais».

Trece. Modifícase a letra A) do artigo 16, que queda redactada da seguinte forma:

«A) Perdas na circulación interna.

1. As perdas ocorridas durante a circulación interna, en réxime suspensivo, dos produtos obxecto dos impostos especiais de fabricación determinaranse mediante a diferenza existente entre a cantidade consignada no documento administrativo electrónico e a que, ou ben reciba o destinatario no seu establecemento ou ben resulte das comprobacións efectuadas no curso da circulación.

2. Se as perdas non excederen das resultantes de aplicar as porcentaxes regulamentarias, aceptaranse, sen necesidade de regularización tributaria, os asentos de data e de cargo nas contabilidades do expedidor e destinatario, polas cantidades que figuran no documento administrativo electrónico e na notificación de recepción, respectivamente.

3. Se as perdas excederen das resultantes de aplicar as porcentaxes regulamentarias e foren descubertas mediante as comprobacións realizadas pola Administración durante a circulación, iniciárase o correspondente procedemento para a determinación das responsabilidades tributarias que, se é o caso, procedan, que, en principio, se dirixirá contra o expedidor.

4. Se as perdas excederen das resultantes de aplicar as porcentaxes regulamentarias e se puxeren de manifesto no momento da recepción dos produtos polo destinatario, este farao constar na notificación de recepción.

5. O depositario autorizado expedidor ou o expedidor rexistrado practicarán na súa contabilidade o correspondente asento de regularización por unha contía igual á cantidade de perdas que excedan a que resultaría de aplicar a porcentaxe regulamentaria, dentro dun prazo de cinco días naturais desde a presentación da notificación de recepción.

6. Se a perda se deber a un caso fortuíto ou forza maior, o depositario autorizado expedidor ou o expedidor rexistrado presentarán ante a oficina xestora, nun prazo de catro meses a partir da data de expedición, os elementos de proba que consideren necesarios para acreditar as circunstancias causantes da perda. A oficina xestora resolverá acerca da procedencia das probas presentadas, recoñecendo, se for o caso, a concorrencia do suposto de non suxeición establecido no número 2 do artigo 6 da lei.

7. Se non se achegaren as probas a que se refire o número anterior ou, téndose achegado, non foren consideradas suficientes pola oficina xestora para o recoñecemento da non suxeición ao imposto, a cantidade de produtos perdidos, que exceda a que resulte de aplicar a porcentaxe regulamentaria de perdas, integrárase na base do imposto, e a Administración tributaria procederá á correspondente regularización.»

Catorce. Modifícase o número 6 do artigo 17, que queda redactado da seguinte forma:

«6. Cando se trate dunha expedición iniciada no ámbito territorial interno, con devindicación do imposto no dito territorio e destino no ámbito territorial comunitario non interno e se produza unha irregularidade fóra do ámbito territorial interno que implique a recadación do imposto polo Estado membro onde aquela se produciu ou se comprobou, a Axencia Estatal de Administración Tributaria procederá á devolución dos impostos especiais percibidos, unha vez que se acheguen probas da percepción de tales impostos no dito Estado membro.»

Quince. Modifícase o número 1 do artigo 18 e engádesse o número 6 ao artigo 18, que quedan redactados da seguinte forma:

«1. A repercusión deberase efectuar mediante factura ou documento análogo en que os suxeitos pasivos farán constar, separadamente do importe do produto ou do servizo prestado, a contía das cotas repercutidas por impostos especiais de fabricación, consignando o tipo impositivo aplicado. No caso do imposto sobre hidrocarburos, distinguirase entre cada tipo estatal e o tipo autonómico aplicado cando sexan aplicables simultaneamente. Esta obrigaición de consignación separada da repercusión só será exixible cando a devindicación do imposto se produza con ocasión da saída de fábrica ou depósito fiscal dos produtos gravados. Nos demais casos a obrigaición de repercutir notificarase mediante a inclusión no documento da expresión «imposto especial incluído no prezo ao tipo de...»

(...)

6. En relación cos produtos suxeitos a tipo impositivo autonómico no imposto sobre hidrocarburos, a contía das cotas repercutidas por aplicación do tipo impositivo autonómico devindicado e a consignación do tipo autonómico aplicado deberán constar expresamente, en todo caso, no documento emitido por parte dos obrigados a repercutir, incluso aínda que os ditos obrigados tivesen autorizadas fórmulas de simplificación de acordo co disposto nos números anteriores.»

Dezaseis. Modifícase a letra b) do número 3 do artigo 19, que queda redactada da seguinte forma:

«b) Adquisicións efectuadas a retalistas no ámbito territorial interno. Cando os bens adquiridos:

1.º Non excedan as cantidades que figuran no número 9 do artigo 15 da lei se se trata de bebidas alcohólicas ou de tabaco. Non obstante, se se trata de bebidas derivadas ou de cigarros deberán ir provistos da correspondente precinta.

2.º Non excedan os 5 litros se se trata de alcohol non desnaturalizado ou de alcohol totalmente desnaturalizado.

3.º Non excedan os 200 litros ou quilogramos e non circulen mediante formas de transporte atípicas, tal e como se definen no número 10 do artigo 15 da lei, se se trata de hidrocarburos e sen prexuízo do disposto no número seguinte.

4.º Non excedan os 40 quilogramos de contido neto se se trata de gases licuados de petróleo en bombonas ou de 20 quilogramos se se trata de queroseno».

Dezasete. Modifícanse os números 3 e 4 do artigo 20, que quedan redactados da seguinte forma:

«3. Nos supostos de despacho a libre práctica de produtos, mesmo no caso dos vinculados ao réxime de depósito alfandegueiro, que deban circular ao amparo dun documento administrativo electrónico, este será expedido polo expedidor rexistrado.

4. Cando circunstancias excepcionais así o aconsellen, a oficina xestora correspondente ao expedidor poderá autorizar, nos casos non previstos, a expedición de documento de circulación, en particular, a operadores non inscritos.»

Dezaioito. Modifícase o artigo 21, que queda redactado da seguinte forma:

«Artigo 21. *Clases de documentos de circulación.*

1. Os documentos aptos para amparar a circulación de produtos obxecto dos impostos especiais de fabricación son os seguintes:

- a) Documento administrativo electrónico.
- b) Documento de acompañamento de emerxencia.
- c) Documento simplificado de acompañamento.
- d) Recibos e comprobantes de entrega.
- e) Marcas fiscais.
- f) Albarás de circulación.
- g) Documentos alfandegueiros.

2. Nos supostos de expedición dun documento de circulación en soporte papel, en caso de extravío dun documento de circulación, fará as súas veces unha fotocopia, dilixenciada polo expedidor, do exemplar do documento de circulación que consta no seu poder. Se se trata dun documento simplificado de acompañamento, a dita fotocopia deberá ser visada pola oficina xestora correspondente ao establecemento de saída dos produtos.

3. A oficina xestora poderá autorizar, excepcionalmente, documentos específicos distintos dos enumerados no número 1, para amparar a circulación entre establecementos do mesmo titular. A oficina xestora determinará, así mesmo, a forma de presentación á Administración tributaria da información contida en tales documentos.»

Dezanove. Modifícase o artigo 22, que queda redactado da seguinte forma:

«Artigo 22. *Documento administrativo electrónico.*

1. O documento administrativo electrónico utilizarase, de acordo cos requisitos previstos neste regulamento, nos seguintes supostos de circulación de produtos obxecto de impostos especiais de fabricación:

- a. Circulación en réxime suspensivo, interna e intracomunitaria.
- b. Circulación interna con aplicación dun suposto de exención.
- c. Circulación interna con aplicación dun tipo impositivo reducido.

2. Sen prexuízo do previsto no número 1 anterior, non será precisa a expedición dun documento administrativo electrónico nos seguintes supostos:

a. Cando se trate de avituallamentos de combustibles e carburantes a aeronaves e embarcacións, desde fábricas, depósitos fiscais, almacéns fiscais e puntos de subministración autorizados, situados en aeroportos e portos, que se documenten mediante os comprobantes de entrega ou recibos de entrega establecidos nos artigos 101, 102 e 110 deste regulamento, mesmo cando para efectuar a subministración da aeronave ou embarcación os combustibles ou carburantes deban circular por estrada ou por vías marítimas ou fluviais percorrendo unha distancia non superior a 50 quilómetros. Nestes supostos farase constar nos comprobantes ou recibos de entrega citados a hora de saída e o prazo necesario para a chegada a destino.

b. Cando se trate de hidrocarburos polos cales se devindicou o imposto a un tipo impositivo reducido e que sexan vendidos por un retalista a un consumidor final. Para o caso da epígrafe 1.8, mesmo cando o produto sexa distribuído por un retalista a un consumidor final ou a outro retalista para a súa venda a consumidores finais. O disposto neste parágrafo enténdese sen prexuízo do cumprimento do establecido nos artigos 19, 106, 107 e 108 deste regulamento.

c. Cando resulte aplicable o procedemento de vendas en ruta de acordo co disposto no artigo 27.

d. Cando se trate de produtos relacionados na tarifa 2ª do número 1 do artigo 50 da lei aos cales se aplique a exención prevista no número 1 do artigo 51 da dita lei, e que non estean suxeitos ás disposicións en materia de control e circulación da Directiva 2008/118/CE do Consello, do 16 de decembro de 2008.

e. Cando se trate de gasóleo ao cal se aplique o tipo establecido na epígrafe 1.4 que se traslade desde o lugar onde radique a actividade empresarial dos consumidores finais autorizados, de acordo co establecido no artigo 106, ata as distintas localizacións en que se poden encontrar as maquinarias que precisen repoiñer carburante. Nestes casos, a circulación do gasóleo ampararase na autorización a que se refire a letra c) do número 4 do artigo 106 e nun albará por cada localización en que se anotarán, para cada máquina e unha vez efectuada a operación, os datos identificativos e o volume de carburante repostado.

f. Nos supostos, previstos no artigo 14.3, de devolucións a fábrica ou depósito fiscal de produtos con destino á exportación almacenados en réxime suspensivo nun depósito alfandegueiro ou nunha zona ou nun depósito franco, logo de autorización da oficina xestora correspondente.

g. Nos demais supostos previstos neste regulamento en que a oficina xestora autoriza emitir un documento para amparar determinadas circulacións. Este documento poderá ser a propia autorización ou un albará.

3. Sen prexuízo do previsto no número 1 anterior, non será precisa a expedición dun documento administrativo electrónico nos supostos de importacións de produtos que se descarguen, por canalizacións fixas, directamente en instalacións inscritas como fábrica ou depósito fiscal.

4. A oficina xestora poderá autorizar que deixen de cubrirse determinadas casas do documento administrativo electrónico, en supostos de circulación interna.»

Vinte. Engádense os números 3 e 4 ao artigo 23, que quedan redactados da seguinte forma:

«3. Nos supostos de expedición dun documento simplificado de acompañamento, cando neste regulamento se faga unha referencia a determinados exemplares do documento, considerarase feita, así mesmo, ás correspondentes copias do documento comercial, cando se poida expedir este último en lugar do administrativo.

4. Os expedidores de documentos simplificados de acompañamento presentarán, por vía telemática na oficina xestora correspondente ao establecemento

de saída dos produtos obxecto dos impostos especiais de fabricación, unha relación recapitulativa mensual, dentro do mes seguinte á súa expedición, dos datos correspondentes aos documentos simplificados de acompañamento expedidos.»

Vinte e un. Modifícase o artigo 24, que queda redactado da seguinte forma:

«Artigo 24. *Albarás de circulación.*

1. Cando os produtos obxecto de impostos especiais deban circular ao amparo dun documento de circulación e non sexa exigible a expedición de documentos administrativos electrónicos ou documentos simplificados de acompañamento nin proceda a utilización dun documento alfandegueiro, a súa circulación será amparada por un albará de circulación, sen prexuízo de que, ademais, proceda a utilización de marcas fiscais conforme o disposto no artigo 26 deste regulamento.

2. Terán a consideración de albarás de circulación as facturas, albarás, conduces e demais documentos comerciais, utilizados habitualmente pola empresa expedidora.

Estes documentos non estarán suxeitos a modelo e constarán, ao menos, de orixinal e matriz; nos ditos documentos, cando teñan a consideración de albarás de circulación, deberán consignar os seguintes datos: nome, número de identificación fiscal e, se for o caso, CAE do expedidor e do destinatario, clase e cantidade de produtos e data de expedición, lugar de expedición e entrega e, se for o caso, a graduación do produto.

3. Os albarás de circulación numeraranse secuencialmente por anos naturais e a súa numeración será única. Non obstante, a oficina xestora poderá autorizar o establecemento de varias series de numeración.

Os albarás de circulación deberán ser asinados polo expedidor ou pola persoa que o represente salvo que o documento sexa expedido por procedementos informáticos autorizados pola oficina xestora e esta autorízase a dispensa de sinatura.

4. Considerarase que as notas de entrega no sistema de vendas en ruta forman parte do albará de circulación de que proceden.»

Vinte e dous. Modifícanse os números 2, 6, 8, 10, 12, 14 e engádesse o número 17 do artigo 26, que quedan redactados da seguinte forma:

«2. As precintas son documentos timbrados e numerados suxeitos ao modelo aprobado polo ministro de Facenda e Administracións Públicas. Confeccionarás a Fábrica Nacional de Moeda e Timbre e deberán adherir aos recipientes ou envases de acordo coas seguintes normas:

a) Cando se trate de recipientes de bebidas derivadas, as precintas adheriranse sobre os seus tapóns ou peches, de forma que non poidan ser abertos sen rompelas.

Non obstante, cando se trate de envases de capacidade non superior a medio litro que se agrupen acondicionados para a súa venda polo miúdo en estoxos cuxo contido total de bebidas derivadas non exceda os 5 litros, poderase adherir ao estoxo unha única precinta correspondente a unha capacidade igual ou superior ao contido total de bebidas derivadas que o conforman.

Cando unha normativa non fiscal non permita a colocación das precintas sobre os tapóns ou peches, a oficina xestora poderá autorizar a súa colocación noutro lugar visible do envase.

b) Cando se trate de cigarros, as precintas incorporaranse no paquete que constituía unidade de venda para o consumidor de forma que sexan sempre visibles e non poidan ser desprendidas antes de que este faga uso do elaborado,

situándose por debaixo da envoltura transparente ou translúcida que, se for o caso, rodee o paquete.

(...).

6. A entrega de precintas efectuarase, sempre que se cumpra o establecido en materia de garantías, conforme as seguintes normas:

a) Dentro de cada mes natural, a oficina xestora entregará, como máximo, un número de precintas tal que o importe das cotas teóricas correspondentes ás bebidas derivadas ou cigarros a que se puideren aplicar as ditas precintas non sexa superior ao importe resultante do disposto nos números 2, 3 ou 7 do artigo 43 deste regulamento multiplicado polo coeficiente:

- 1.º 1,4 se se trata de bebidas derivadas para fábricas e depósitos fiscais.
- 2.º 4,2 se se trata de bebidas derivadas para depósitos de recepción.
- 3.º 83,4 se se trata de cigarros para fábricas e depósitos fiscais.
- 4.º 166,8 se se trata de cigarros para depósitos de recepción.

A oficina xestora non atenderá peticións de precintas en cantidade que supere o dito límite salvo que se preste unha garantía complementaria, do 50 por 100 da cota, polo exceso.

b) As precintas que, sendo susceptibles de seren entregadas conforme o disposto na letra a), non fosen solicitadas polos interesados, poderán ser entregadas dentro do mesmo ano natural.

c) Se o interesado non está ao día no pagamento da súa débeda tributaria polo concepto correspondente dos impostos especiais de fabricación, deberá prestar unha garantía especial que responderá exclusivamente da totalidade das cotas teóricas que se puideren devindicar en relación cos produtos para os cales se solicitan as precintas.

No caso de que a prestación desta garantía poida prexudicar gravemente a continuidade da actividade, o delegado da Axencia Estatal de Administración Tributaria poderá dispensar desta obrigaón, sen prexuízo da posibilidade de adopción de medidas cautelares na súa substitución, nos termos establecidos no Real decreto 939/2005, do 29 de xullo, polo que se aproba o Regulamento xeral de recadación, para os aprazamentos e fraccionamentos de pagamento.

d) Para os efectos do disposto neste artigo, entenderase por cotas teóricas:

1.º En relación coas bebidas derivadas, as que se devindicarían á saída de fábrica ou depósito fiscal, con ultimación do réxime suspensivo e sen aplicación de exencións, dunhas bebidas derivadas coa graduación media das elaboradas ou almacenadas polo interesado durante o ano natural anterior e embotelladas nos envases de maior capacidade segundo tipos de precintas.

2.º En relación cos cigarros, as que se devindicarían á saída de fábrica ou depósito fiscal, con ultimación do réxime suspensivo e sen aplicación de exencións, duns cigarros cun prezo de venda ao público igual ao da media dos fabricados ou almacenados polo interesado.

e) As garantías complementaria e especial a que respectivamente aluden as letras a) e c) anteriores desafectaranse cando, respecto dunha cantidade de bebidas derivadas ou cigarros a que serían aplicables as precintas cuxa retirada ampararon as ditas garantías, se acredite, alternativamente:

1.º O pagamento da débeda tributaria correspondente.

2.º A súa recepción noutra fábrica ou depósito fiscal onde haxa prestada unha garantía que cubra as cotas teóricas correspondentes á cantidade de bebidas derivadas ou cigarros que se vaian recibir.

f) Cando se apliquen as marcas aos produtos suxeitos a impostos especiais, todo importe garantido para a súa obtención será liberado se os impostos especiais se devindicaron e recadaron noutro Estado membro.

(...).

8. Na importación de bebidas derivadas e cigarros, a colocación das precintas efectuarase, á elección do importador, na forma e baixo as condicións seguintes:

a) Con carácter xeral:

1.º Na alfándega de importación, que subministrará as necesarias.

2.º En destino. Neste caso, o expedidor rexistrado no suposto de despacho de importación con aplicación dunha exención, ou o importador, nos supostos de despacho de importación a tipo pleno, fará constar no documento de circulación que os recipientes ou envases carecen de precintas, así como o número dos importados. A oficina xestora correspondente ao punto de destino proverá os servizos de intervención ou inspección do número necesario de precintas para que, baixo o seu control, sexan colocadas no local designado polo importador e emitirá a correspondente dilixencia.

3.º En orixe. Se o importador opta por que as precintas se coloquen na fábrica de orixe, a oficina xestora correspondente ao seu domicilio proverá as precintas necesarias, logo da prestación de garantía por un importe do 100 por 100 das cotas que corresponderían á cantidade de bebidas derivadas ou cigarros a que se puideren aplicar. Para o cálculo do importe que se vai garantir, se se trata de bebidas derivadas, suporase que tales bebidas teñen unha graduación do 40 por 100 vol. e que están embotelladas nos envases de maior capacidade, segundo tipo de precintas. Se se trata de cigarros, o prezo que se utilizará para o cálculo da garantía será o fixado polos fabricantes ou importadores para a clase de cigarros máis vendida.

A importación das bebidas derivadas ou cigarros coas precintas adheridas ou a devolución destas últimas deberase efectuar no prazo dun ano, contado desde a data da súa entrega. Este prazo poderase prorrogar por un período de ata seis meses que non poderá ser superior ao que reste de vixencia á garantía prestada, salvo que se preste nova garantía. Se, transcorrido o citado prazo e, se for o caso, a súa prórroga, non se producir a importación ou devolución, procederase á execución das garantías prestadas.

b) Cando as bebidas derivadas ou cigarros sexan importados, por un depositario autorizado, para a súa introdución nunha fábrica ou depósito fiscal, as precintas poderán ser colocadas en destino ou en orixe. En ambos os casos seranlle proporcionadas ao interesado pola oficina xestora que corresponda ao domicilio da fábrica ou depósito fiscal, coas condicións xerais previstas nos números 5 e 6 deste artigo.

Cando as precintas se coloquen en orixe, a importación das bebidas derivadas ou os cigarros coas precintas adheridas ou a devolución destas últimas deberase efectuar no prazo dun ano, contado desde a data da súa entrega. O dito prazo poderase prorrogar por un período de ata seis meses que non poderá ser superior ao que reste de vixencia á garantía prestada, salvo que se preste nova garantía. Se, transcorrido o citado prazo e, se for o caso, a súa prórroga, non se producir a importación ou devolución, procederase á execución das garantías prestadas.

c) Cando se trate de bebidas derivadas e cigarros cuxa importación se formalice mediante talón de débito por declaración verbal, non será precisa a colocación de precintas se as cantidades importadas non exceden os 10 litros ou 800 unidades, respectivamente.

d) Cando de acordo co disposto nas letras anteriores proceda executar a garantía prestada, por non terse producido a importación das bebidas derivadas ou dos cigarros coas marcas fiscais adheridas ou a devolución destas últimas, a

Administración determinará, mediante a correspondente liquidación, o importe da garantía que se vai executar, que será o da cota teórica de imposto especial correspondente á cantidade de bebidas derivadas ou cigarros a que se puideren aplicar as marcas fiscais non xustificadas, calculada conforme o previsto no número 3 da letra a) anterior.

(...).

10. Cando, nos casos a que se refire o número 9 anterior, non se produza a recepción das bebidas derivadas ou os cigarros coas precintas adheridas ou ben a devolución destas últimas cos prazos previstos na letra b) do número 8 anterior, procederase á execución da garantía prestada. Para tal efecto, a Administración procederá a determinar a débeda tributaria garantida, mediante a correspondente liquidación, cuxo importe será o das cotas teóricas do imposto especial a que se refire a letra d) do número 6 deste artigo, correspondente ás marcas fiscais que non se recibisen adheridas ás bebidas derivadas ou aos cigarros, ou non fosen obxecto de devolución dentro do prazo sinalado.

Non procederá a execución das garantías prestadas cando se acredite que a falta de recepción ou devolución sexa debida á destrución das marcas fiscais por caso fortuíto ou por forza maior, e sempre que isto conste de forma que faga fe, especialmente mediante o certificado expedido para o efecto polas autoridades fiscais do Estado membro onde ocorre a destrución. Para estes efectos, admitirase a perda do 0,5 por 1.000 das marcas fiscais utilizadas, aínda que non poidan ser presentadas para a súa destrución ou non se xustifique de forma que faga fe a súa destrución.

No suposto de irregularidades na circulación intracomunitaria cuxa resolución teña lugar con posterioridade á execución da garantía pero dentro dos prazos sinalados na letra b) do número 8 anterior, observarase o previsto no número 5 do artigo 17 deste regulamento.

(...).

12. Ao menos unha vez ao ano os servizos de inspección ou, se for o caso, de intervención, efectuarán a contaxe de precintas nos establecementos a cuxos titulares lles foron entregadas.

Con independencia do anterior, a oficina xestora poderá, en calquera momento, desenvolver cantos controis considere necesarios para comprobar a situación das precintas nos establecementos a cuxos titulares fosen entregadas, así como para verificar o cumprimento dos requisitos exixidos pola normativa en relación coas marcas fiscais entregadas.

Para os efectos dos controis e contaxes realizados pola Administración tributaria, admitirase a baixa en contabilidade, sen ulteriores consecuencias, das seguintes precintas:

- a) As que se destrúsen baixo control da Administración.
- b) As que se presenten á Intervención ou á Inspección, deterioradas, procedéndose á súa destrución baixo control da Administración.
- c) As que representen o 0,5 por 1.000 das utilizadas, aínda que non se poidan presentar para a súa destrución.
- d) As que, nos termos do artigo 14 deste regulamento, se acredite que resultaron destruídas por caso fortuíto ou forza maior e sempre que a destrución fose comunicada inmediatamente á oficina xestora e con anterioridade á realización da contaxe.

A falta de marcas fiscais postas de manifesto nos controis desenvolvidos pola Administración, unha vez deducidas as que se consideran xustificadas conforme o número anterior, dará lugar á execución da garantía prestada, para o cal a Administración determinará, mediante a correspondente liquidación, a débeda tributaria garantida, que coincidirá coas cotas teóricas do imposto especial a que

se refire a letra d) do número 6 deste artigo correspondentes ás marcas fiscais non xustificadas.

(...).

14. Os receptores de marcas fiscais levarán un libro de conta corrente en que reflectirán, se for o caso, as marcas fiscais que lles son entregadas e as que van sendo adheridas aos correspondentes recipientes ou envases.

Levarán tamén un libro en que se contabilizará o movemento de recipientes ou envases existentes no establecemento coas marcas fiscais xa adheridas. No cargo anotarase, se for o caso, os recipientes ou envases aos cales lles van sendo adheridas as marcas fiscais no propio establecemento así como, se for o caso, os que se reciban nel coas marcas fiscais xa adheridas. Na data anotarán os recipientes ou envases que saian do establecemento coas marcas fiscais xa adheridas, distinguindo segundo se trate de saídas en réxime suspensivo, caso en que se fará referencia ao CAE do establecemento de destino, ou de saídas con devindicación do correspondente imposto.

Estes libros serán habilitados pola oficina xestora correspondente á demarcación do peticionario.

Non obstante o disposto na letra b) do número 6 deste artigo, as existencias de marcas fiscais en fábrica ou depósito fiscal, tanto das xa adheridas aos recipientes ou envases como das que aínda non fosen adheridas, non poderá ser en ningún momento superior, en máis dun 200 por 100, ao número máximo de precintas que lle poidan ser entregadas durante cada mes, segundo o sinalado na letra a) do número 6 deste artigo, salvo que se preste unha garantía complementaria polo 100 por 100 das cotas teóricas que correspondan ás precintas que vaian exceder o dito límite. Esta garantía complementaria será cancelada, se for o caso, no momento en que as existencias de marcas fiscais existentes no establecemento deixe de ser superior, en máis dun 200 por 100, ao número de precintas que, como máximo, lle poidan ser entregadas mensualmente ao seu titular.

Nos controis e contaxes de marcas fiscais practicados pola Administración en establecementos non suxeitos a intervención admitirase a baixa en contabilidade das previstas no número 12.

(...)

17. A garantía con cargo á cal se efectuase a entrega das precintas responderá de todas as obrigacións fiscais que poidan derivar da aplicación deste artigo, incluído o pagamento das débedas resultantes das liquidacións practicadas.»

Vinte e tres. Modifícanse os números 2 e 4 do artigo 27, que quedan redactados da seguinte forma:

«2. Para a aplicación do disposto no número anterior deberanse cumprir as seguintes condicións:

a) O expedidor deberá dispor dun sistema de control que permita coñecer en todo momento as saídas de produto do establecemento, as entregadas a cada adquirente e as que retornan ao establecemento.

b) O retorno ao establecemento de orixe débese producir dentro do segundo día hábil seguinte ao da saída. No suposto de avituallamento desde embarcacións, este prazo será de cinco días hábiles, contados a partir da ultimación das operacións de avituallamento.

c) A circulación ampararase cun albará de circulación en que se faga constar que se trata de produtos que saíron para a súa distribución polo procedemento de vendas en ruta.

d) No momento da entrega de produto a cada adquirente emitirase unha nota de entrega, con cargo ao albará de circulación, acreditativa da operación. O exemplar da nota de entrega que queda en poder do establecemento deberá ser asinado polo adquirente. Se o vehículo que realiza a venda en ruta expide as notas

de entrega por vía electrónica, os adquirentes poderán asinar a nota de entrega tamén por vía electrónica.

De non estar presente no momento da entrega, poderá asinar a nota calquera persoa que se encontre no dito lugar ou domicilio e faga constar a súa identidade, así como os empregados da comunidade de veciños ou de propietarios onde radique o lugar sinalado para a entrega do produto, sen prexuízo do disposto no número 4 do artigo 106 en canto á acreditación da condición de consumidor final.

e) No albará de circulación iranse anotando as entregas que se efectúen, conforme estas se vaian realizando.

f) O asento negativo de data correspondente aos produtos reintroducidos na fábrica, depósito fiscal ou almacén fiscal xustificarse co albará de circulación expedido á saída, en que consten as entregas efectuadas, así como cos duplicados das notas de entrega.

(...)

4. No caso de vendas en ruta de produtos obxecto do imposto sobre hidrocarburos desde almacéns fiscais, a oficina xestora correspondente ao almacén fiscal poderá autorizar as subministracións directas desde fábrica ou depósito fiscal con cumprimento dos seguintes requisitos:

a) A fábrica ou o depósito fiscal emitirá un documento administrativo electrónico no cal figure como destinatario o almacén fiscal desde o cal se van realizar as entregas de produtos.

b) O vehículo que reciba os produtos deberá estar dotado dos medios técnicos necesarios para a emisión do certificado de recepción e a transmisión do documento administrativo electrónico á contabilidade de existencias do almacén fiscal.

c) Unha vez realizada a transmisión e coa xustificación informática do asento de cargo na contabilidade do almacén fiscal, poderanse realizar as subministracións directas por medio das notas de entrega emitidas polo sistema informático do vehículo.

d) O procedemento de vendas en ruta desenvolverase con cumprimento do resto das condicións sinaladas nos números anteriores.

e) A realización de subministracións directas sen autorización da oficina xestora será causa de revogación do CAE do establecemento expedidor.»

Vinte e catro. Modifícase o artigo 28, que queda redactado da seguinte forma:

«Artigo 28. *Validez dos documentos de circulación.*

1. Considéranse datos esenciais dos documentos de circulación os seguintes:

1.º Os datos relativos á cantidade, clase, natureza ou descrición da mercadoría transportada, incluído o dato relativo ao contido en biocombustibles cando o tipo impositivo sexa un tipo diferenciado do de normal aplicación. Esta consideración enténdese sen prexuízo do disposto nos artigos 16, 17, 24, 38 e 52 deste regulamento.

2.º Os datos necesarios para a correcta identificación do expedidor, destinatario ou produtos, incluído o número de documento de circulación.

3.º No caso de precintas de circulación, a súa numeración ou capacidade e a súa correspondencia cos recipientes sobre os cales estean colocadas.

4.º Os datos relativos á data e á hora do inicio da expedición.

2. A omisión de calquera dos datos esenciais ou a súa inadecuación coa realidade, por calquera causa, cando estas circunstancias se poñan de manifesto durante a circulación, suporá que se considere que a expedición se realizou con incumprimento do disposto no artigo 15.7 da lei.

3. A omisión ou inadecuación coa realidade, por calquera causa, de datos esenciais, posta de manifesto unha vez que os produtos chegaron a destino, deberá ser rectificada polo destinatario seguindo o procedemento establecido para o efecto. Cando non exista tal procedemento, a corrección deberase facer de maneira que quede constancia do dato corrixido e a motivación da corrección, mediante comunicación por calquera medio que permita deixar constancia da súa remisión. A comunicación realizarase á oficina xestora correspondente ao destinatario.

4. A omisión ou inadecuación coa realidade, por calquera causa, de datos que deban conter os documentos de circulación, incluso durante o transporte, que non teñan carácter esencial, deberá ser corrixida e comunicada ás autoridades competentes polo expedidor ou pola súa conta ou, se os produtos xa tivesen chegado a destino, polo destinatario.

Cando a normativa estableza un procedemento específico para realizar a dita corrección ou comunicación, unicamente se considerarán válidas as correccións e comunicacións efectuadas conforme o dito procedemento. Cando non exista tal procedemento, a corrección deberá facerse de maneira que quede constancia do dato corrixido e a motivación da corrección, mediante comunicación por calquera medio que permita deixar constancia da súa remisión. A comunicación realizarase á oficina xestora correspondente ao destinatario se os produtos xa chegaron a destino, ou á oficina xestora correspondentes ao expedidor, en caso contrario.

5. A ausencia de emenda conforme o disposto nos números 3 e 4 anteriores poderá dar lugar á aplicación da sanción a que se refire o artigo 201.4 da Lei 58/2003, do 17 de decembro, xeral tributaria.»

Vinte e cinco. Modifícase o artigo 29, que queda redactado da seguinte forma:

«Artigo 29. *Expedición de produtos que circulan ao amparo dun documento administrativo electrónico.*

A) Circulación intracomunitaria en réxime suspensivo.

1. Ademais das obrigacións que lles incumban na súa condición de fabricantes ou titulares de depósitos fiscais, os depositarios autorizados e expedidores rexistrados estarán obrigados a:

a. Prestar unha garantía nos termos establecidos nos números 10 e 11 do artigo 43, con validez en todo o ámbito territorial comunitario, para responder das obrigacións derivadas da circulación intracomunitaria dos produtos que expidan.

b. Formalizar un borrador de documento administrativo electrónico por cada expedición, cuberto segundo as instrucións contidas no Regulamento (CE) N.º 684/2009 e as normas complementarias que se establezan, que será tramitado como segue:

1.º O expedidor presentará á Axencia Estatal de Administración Tributaria un borrador de documento administrativo electrónico a través do EMCS, cunha antelación non superior aos sete días anteriores á data indicada no documento como data de expedición.

2.º A Axencia Estatal de Administración Tributaria verificará por vía electrónica os datos do borrador de documento administrativo electrónico. Se os ditos datos non son válidos, informará diso sen demora ao expedidor. Se os ditos datos son válidos, a Axencia Estatal de Administración Tributaria asignará ao documento un ARC e comunicarllo ao expedidor.

3.º Nos supostos a que se refiren as letras a), b), c), d) e f) do número 3 do artigo 16 da lei, a Axencia Estatal de Administración Tributaria enviará sen demora o documento administrativo electrónico ás autoridades competentes do Estado membro de destino.

4.º No suposto a que se refire a letra c) do número 3 do artigo 16 da lei, se a declaración de exportación se presenta noutro Estado membro, a Axencia Estatal de Administración Tributaria enviará o documento administrativo electrónico ás autoridades competentes do Estado membro no cal se presente a declaración de exportación.

5.º O expedidor entregará á persoa que acompañe os produtos suxeitos a impostos especiais unha copia impresa do documento administrativo electrónico ou calquera outro documento comercial que mencione de forma claramente identificable o ARC. O dito documento deberá poderse presentar sempre que o requiran as autoridades competentes durante toda a circulación en réxime suspensivo de impostos especiais.

6.º O expedidor poderá anular o documento administrativo electrónico en canto non comece a circulación. Se considera que a circulación comezou, nos casos previstos no número 3 do artigo 16 da lei, letras a), b), c), d), e f), no momento en que os produtos abandonan o establecemento de expedición e, no caso da letra e), no momento do seu despacho de alfándega.

7.º Durante a circulación en réxime suspensivo, o expedidor poderá modificar o destino a través do EMCS, co fin de indicar un novo, que deberá ser un dos previstos nas letras a), b), c) e f) do número 3 do artigo 16 da lei. O procedemento de modificación realizarase de acordo co Regulamento (CE) n.º 684/2009 e as disposicións complementarias que se establezan.

8.º En caso de circulación de produtos obxecto do imposto sobre hidrocarburos por vía marítima ou vías de navegación interior, cuxo destinatario non se coñeza con exactitude no momento en que o expedidor presente o borrador de documento administrativo electrónico, a oficina xestora poderalle autorizar ao expedidor, ben para unha única expedición ou ben para o conxunto das que realice nun prazo determinado, a emisión do dito documento sen os datos relativos ao destinatario. O expedidor comunicará os citados datos relativos ao destinatario á oficina xestora tan pronto como os coñeza e, como máis tarde, ao final da circulación, de acordo co disposto no número 7 anterior.

c. Requirit do destinatario, cando se trate dun destinatario rexistrado ocasional, o documento que acredite o pagamento dos impostos especiais de fabricación no Estado membro de destino ou o cumprimento de calquera outra obrigación que garanta a percepción dos ditos impostos, consonte as condicións fixadas polas autoridades competentes do dito Estado. Este documento deberá indicar:

1.º O enderezo da oficina competente das autoridades fiscais do país de destino.

2.º A data e a referencia do pagamento ou da aceptación da garantía de pagamento por parte da dita oficina.

2. A Axencia Estatal de Administración Tributaria poñerá á disposición do expedidor a notificación de recepción que reciba das autoridades competentes do Estado membro de destino en relación con expedicións iniciadas no ámbito territorial interno.

B) Circulación con orixe e destino no ámbito territorial interno en réxime suspensivo ou con aplicación dunha exención ou dun tipo impositivo reducido.

1. Nos supostos de circulación en réxime suspensivo, os depositarios autorizados e expedidores rexistrados estarán obrigados a formalizar un borrador de documento administrativo electrónico por cada expedición, cuberto segundo as instrucións contidas neste regulamento e nas normas complementarias que se establezan, que será tramitado como segue:

a. O expedidor presentará á Axencia Estatal de Administración Tributaria un borrador de documento administrativo electrónico a través do EMCS cunha antelación non superior aos sete días anteriores á data indicada no documento como data de expedición.

b. A Axencia Estatal de Administración Tributaria verificará por vía electrónica os datos do borrador de documento administrativo electrónico. Se os ditos datos non son válidos, informará diso sen demora ao expedidor. Se os ditos datos son válidos, a Axencia Estatal de Administración Tributaria asignará ao documento un ARC e comunicarllo ao expedidor.

c. O expedidor entregará á persoa que acompañe os produtos suxeitos a impostos especiais unha copia impresa do documento administrativo electrónico ou calquera outro documento comercial que identifique o transporte e que mencione de forma claramente identificable o ARC. Este documento deberá poderse presentar sempre que o requiran as autoridades competentes durante toda a circulación en réxime suspensivo de impostos especiais.

d. O expedidor poderá anular o documento administrativo electrónico en canto non comece a circulación. Se considera que a circulación comezou, nos casos previstos no número 3 do artigo 16 da lei, letras a) e c) no momento en que os produtos abandonan o establecemento de expedición e, no caso da letra e), no momento do seu despacho de alfándega.

e. Durante a circulación en réxime suspensivo, o expedidor poderá modificar o destino a través do EMCS, co fin de indicar un novo, que deberá ser un destino autorizado. O procedemento de modificación realizarase de acordo coas disposicións complementarias que se establezan.

f. En caso de circulación de produtos obxecto do imposto sobre hidrocarburos por vía marítima ou vías de navegación interior cuxo destinatario non se coñeza con exactitude no momento en que o expedidor presente o borrador de documento administrativo electrónico, a oficina xestora poderá autorizar o expedidor ben para unha única expedición ou ben para o conxunto das que realice nun prazo determinado, para a emisión do dito documento sen os datos relativos ao destinatario. O expedidor comunicará os citados datos relativos ao destinatario á oficina xestora tan pronto como os coñeza e, como máis tarde, ao final da circulación, de acordo co disposto na letra e) anterior.

2. Nos supostos de circulación de produtos obxecto dos impostos especiais de fabricación con imposto devindicado con aplicación dunha exención ou dun tipo impositivo reducido, a formalización do documento administrativo electrónico polo expedidor realizarase de conformidade co artigo 29. B) 1.

Non obstante, cando o destinatario non estea obrigado a se inscribir no rexistro territorial da oficina xestora, a circulación realizarase de acordo co seguinte procedemento:

a. O expedidor completará o borrador de documento administrativo electrónico de conformidade co disposto no artigo 29. B) 1, enviarao á Axencia Estatal de Administración Tributaria a través do sistema informático e imprimirá tres exemplares do documento administrativo electrónico, unha vez que o borrador sexa validado por esta.

b. Un dos exemplares deberá ser conservado en poder do expedidor e os outros dous acompañarán os produtos durante a circulación ata o seu destino.

c. Dos dous exemplares que deberán acompañar os produtos durante a circulación, un será dilixenciado polo receptor á recepción dos produtos na forma e no prazo indicados no artigo 31 B) 3, e será devolto ao expedidor nun prazo máximo de cinco días contados desde a recepción. O expedidor deberá comunicar á oficina xestora a falta de recepción do dito exemplar nun prazo máximo dun mes desde a data de envío dos produtos.

O outro exemplar deberá ser tamén dilixenciado e permanecerá en poder do receptor.

d. A normativa de desenvolvemento regulará o tratamento das incidencias que se puidesen producir durante a circulación ou con motivo da recepción dos produtos».

Vinte e seis. Modifícase o artigo 30, que queda redactado da seguinte forma:

«Artigo 30. *Procedemento que se seguirá ao inicio da circulación ao amparo dun documento administrativo electrónico, en caso de indispoñibilidade do EMCS.*

1. Non obstante o disposto no artigo 29, o expedidor poderá dar inicio á circulación de produtos suxeitos a impostos especiais en caso de indispoñibilidade do EMCS a condición de que:

a. Os produtos vaian acompañados dun documento administrativo de emerxencia que conteña os mesmos datos que o borrador de documento administrativo electrónico previsto no artigo 29.

b. Informe á oficina xestora correspondente ao expedidor, antes do comezo da circulación, por calquera medio que permita ter constancia de que recibiu a comunicación, dos motivos e da duración prevista, de se coñecer, da indispoñibilidade.

2. En canto o sistema volva estar dispoñible e, como máis tarde, o seguinte día hábil tras o restablecemento da conexión, o expedidor presentará o borrador de documento administrativo electrónico de acordo co disposto no artigo 29, con indicación de modo diferido, tal como se establece no anexo 2 do Regulamento (CE) n.º 684/2009 e nas disposicións complementarias e de desenvolvemento que se establezan.

3. O borrador de documento administrativo electrónico deberá conter como número de referencia local o número asignado ao documento de acompañamento de emerxencia, de tal forma que a correlación documento en soporte papel-documento administrativo electrónico sexa inequivocamente clara.

4. O expedidor deberá conservar o documento administrativo de emerxencia, en papel ou en soporte informático, durante catro anos.

5. O ministro de Facenda e Administracións Públicas poderá establecer un modelo de documento de acompañamento de emerxencia para os casos de indispoñibilidade do EMCS.»

Vinte e sete. Derrógase o artigo 30 bis.

Vinte e oito. Modifícase o artigo 31, que queda redactado da seguinte forma:

«Artigo 31. *Recepción de produtos que circulan ao amparo dun documento administrativo electrónico.*

A) Circulación intracomunitaria en réxime suspensivo.

1. Nos supostos previstos nas letras a), b), d), e) e f) do número 3 do artigo 16 da lei, os receptores de produtos obxecto dos impostos especiais de fabricación que circulasen en réxime suspensivo, procedentes do ámbito territorial comunitario non interno, estarán obrigados a presentar, ante a Axencia Estatal de Administración Tributaria, unha notificación de recepción que cumpra os seguintes requisitos:

a. Deberase presentar tan pronto como se reciban os produtos e, en todo caso, dentro dos cinco días hábiles seguintes á terminación da circulación. Este prazo poderá ampliarse exclusivamente nos casos en que, previamente xustificadas, sexan autorizados pola oficina xestora.

b. Deberá presentarse a través dun sistema informatizado que cumpra as instrucións contidas no Regulamento (CE) n.º 684/2009 e nas disposicións complementarias que se establezan.

2. Cando se trate da recepción de produtos que deban levar incorporados rastrexadores, marcadores ou desnaturalizantes, recibidos por un destinatario rexistrado, tales produtos deberán permanecer nos lugares de recepción ao menos durante o primeiro día hábil seguinte á formalización da notificación de recepción electrónica ou da presentación do documento en soporte papel na oficina xestora.

3. A oficina xestora correspondente ao destinatario da expedición nunha circulación intracomunitaria poderá autorizar a entrega dos produtos nun lugar de entrega directa distinto da fábrica, depósito fiscal ou depósito de recepción. Esta autorización, en todo caso, estará suxeita ao cumprimento dos seguintes requisitos:

a. O destinatario da expedición, con carácter previo ao seu inicio, solicitarao na oficina xestora correspondente ao seu establecemento indicando:

1.º O seu nome e apelidos ou razón social e número de identificación fiscal e, se for o caso, da persoa que o represente, así como do titular do lugar de entrega directa.

2.º Enderezo, localidade e código postal do lugar exacto de entrega directa.

b. O documento administrativo electrónico só poderá amparar un lugar de entrega directa.

c. O destinatario anotará na súa contabilidade a recepción dos produtos.

d. O destinatario efectuará a notificación de recepción electrónica.

e. En caso de que a oficina xestora competente para autorizar a entrega directa sexa distinta da oficina xestora en cuxa demarcación está situado o lugar de entrega directa, aquela poñerá en coñecemento desta a autorización concedida.

f. Os produtos deberán permanecer no lugar de entrega directa, á disposición da Administración tributaria, para que realice as comprobacións que considere necesarias, ao menos durante o primeiro día hábil seguinte ao da formalización da notificación de recepción electrónica ou ao da presentación do documento en soporte papel na oficina xestora.

4. Nos supostos previstos no número 1 anterior, o receptor deberá presentar a notificación de recepción á Axencia Estatal de Administración Tributaria, que verificará por vía electrónica os datos nela incluídos e, se os ditos datos non son válidos, informará disto sen demora ao destinatario. Se os ditos datos son válidos, confirmaralle ao destinatario o rexistro da notificación de recepción presentada e enviaraa ás autoridades competentes do Estado membro de expedición.

5. Non obstante o disposto nos números anteriores, a oficina xestora poderá establecer que a notificación de recepción polos destinatarios previstos nas letras a), b), c) e d) do artigo 9 da lei sexa realizada, por todos ou por algún de tales destinatarios, por outros procedementos distintos da notificación de recepción electrónica.

6. Os destinatarios rexistrados ocasionais, para poderen recibir produtos en réxime suspensivo procedentes do ámbito territorial comunitario non interno, deberán obter previamente unha autorización de recepción, conforme as normas seguintes:

a. Deberán presentar na oficina xestora correspondente ao lugar de recepción dos produtos unha solicitude por cada operación, suxeita ao modelo que estableza o ministro de Facenda e Administracións Públicas, na cal farán constar a clase e cantidade de produtos que se desexa recibir, o lugar de recepción, o nome, domicilio e números de identificación fiscal, para efectos do IVE e, se for o caso, dos impostos especiais, do expedidor e do destinatario. Á solicitude deberásellle xuntar a documentación necesaria para acreditar a súa condición empresarial e, se

for o caso, o cumprimento das obrigacións establecidas por disposicións específicas. Nunha solicitude non se poderán incluír máis que produtos expedidos por un só provedor e comprendidos no ámbito obxectivo do imposto sobre hidrocarburos, do imposto sobre os elaborados do tabaco ou dos impostos especiais sobre o alcohol e as bebidas alcohólicas.

b. Xunto coa solicitude a que se refire o número anterior deberá prestarse garantía por un importe equivalente ás cotas correspondentes aos produtos que se pretende recibir. Esta garantía responde do pagamento dos impostos que se devindiquen.

Non obstante, non será exigible a prestación da garantía cando se prestase a garantía a que se refire o número 2 do artigo 3 deste regulamento.

c. A oficina xestora, unha vez comprobado, se for o caso, que a garantía que se presta cobre o importe a que se refire o número anterior, expedirá unha autorización de recepción, suxeita ao modelo que aprobe o ministro de Facenda e Administracións Públicas, que poñerá á disposición do solicitante.

d. A autorización de recepción deberá conter a referencia completa da oficina xestora que a expide, a clase e cantidade dos produtos cubertos pola garantía prestada, así como a contía e a data de aceptación da garantía. Esta autorización terá unha validez de seis meses a partir da data da súa expedición, e poderase prorrogar, por petición do interesado, por un período máximo de tres meses. Transcorrido o período de validez e, se for o caso, o da prórroga, sen terse cancelado a garantía mediante algún dos procedementos establecidos neste artigo, procederase a executar a garantía prestada.

e. O destinatario conservará os produtos recibidos no lugar de entrega que figura no documento administrativo electrónico ou no documento de acompañamento de emerxencia, ao menos durante o primeiro día hábil seguinte ao da presentación da notificación de recepción, á disposición da Administración tributaria, para que esta poida realizar as comprobacións que considere necesarias, tendo a obrigação de presentar os produtos así que sexa requirido para isto.

f. As cotas devindicadas deberán ingresarse, mediante autoliquidación, no lugar, forma, prazos e impresos que estableza o ministro de Facenda e Administracións Públicas.

Non obstante o establecido no parágrafo anterior, os produtos recibidos poderán destinarse, no propio lugar de entrega, a algún dos fins que orixinen o dereito á exención dos impostos especiais de fabricación, sempre que se cumpran as condicións establecidas neste regulamento en relación coa recepción de produtos con exención do imposto.

g. A garantía prestada cancelarase coa documentación acreditativa de ter efectuado o pagamento do imposto.

h. Tamén se procederá á cancelación da garantía cando se comunique á oficina xestora ter desistido de realizar a operación proxectada devolvendo o exemplar da autorización de recepción a que se refire a letra c) deste número 6, en que constará a declaración do interesado de que os produtos incluídos na autorización non se recibiron. No suposto de que a autorización de recepción fose expedida por medios telemáticos, bastará coa comunicación da desistencia á oficina xestora, facendo constar na comunicación unha declaración expresa do interesado de que os produtos incluídos na autorización non se recibiron.

i. Nos supostos a que se refire o parágrafo segundo da letra f) anterior, substituirase, para a cancelación da garantía, o documento acreditativo de ter pagado o imposto por unha fotocopia compulsada do documento contable en que conste o cargo dos produtos recibidos.

B) Circulación con orixe e destino no ámbito territorial interno en réxime suspensivo ou con aplicación dunha exención ou dun tipo impositivo reducido.

1. Os receptores de produtos obxecto dos impostos especiais de fabricación que circulasen con orixe e destino no ámbito territorial interno ao amparo dun documento administrativo electrónico estarán obrigados a presentar, ante a Axencia Estatal de Administración Tributaria, unha notificación electrónica de recepción que cumpra os seguintes requisitos:

a. Deberá presentarse tan pronto como se reciban os produtos e, en todo caso, dentro dos cinco días hábiles seguintes á terminación da circulación. Este prazo poderá ampliarse exclusivamente nos casos en que, previamente xustificadas, sexan autorizados pola oficina xestora.

b. Deberá presentarse a través dun sistema informatizado que cumpra as instrucións contidas nas disposicións complementarias e de desenvolvemento deste regulamento que se establezan.

2. A Axencia Estatal de Administración Tributaria verificará, por vía electrónica, os datos nela incluídos e, se os ditos datos non son válidos, informará diso sen demora ao destinatario. Se os ditos datos son válidos, confirmaralle ao destinatario o rexistro da notificación de recepción presentada e poñerá á disposición do expedidor.

3. Sen prexuízo do disposto nos números 1 e 2 anteriores, nos supostos de envío de produtos polos que se aplicase unha exención ou un tipo impositivo reducido a destinatarios non inscritos no rexistro territorial da oficina xestora, o destinatario deberá devolver ao expedidor un dos exemplares impresos do documento administrativo electrónico a que se refire o artigo 29.B).2.b., con expresión das incidencias que, se for o caso, poidan terse producido no curso da circulación dos produtos e co resultado da recepción. Esta copia, así cuberta, será devolta ao expedidor no prazo de cinco días a partir da recepción.»

Vinte e nove. Modifícase o artigo 32, que queda redactado da seguinte forma:

«Artigo 32. *Procedemento de recepción de produtos que circulan ao amparo dun documento administrativo electrónico, en caso de indispoñibilidade do EMCS.*

Se ao finalizar o prazo de cinco días hábiles para a presentación da notificación de recepción o EMCS se encontra indispoñible de acordo co disposto no número 2 do artigo 30, ou se a circulación tivo lugar ao amparo dun documento de acompañamento de emerxencia e aínda non está no EMCS o documento administrativo electrónico correspondente ao documento de acompañamento de emerxencia, o destinatario deberá axustarse ao seguinte procedemento:

1. Comunicará, como máis tarde o primeiro día hábil seguinte á finalización do prazo establecido no artigo 31 A) 1.a) e B) 1.a) deste regulamento, a indispoñibilidade á oficina xestora correspondente ao lugar do establecemento ou, se for o caso, ao de recepción dos produtos polo destinatario rexistrado ocasional por calquera medio que permita ter constancia da recepción da comunicación, e informará dos motivos e da duración prevista, de se coñecer, da indispoñibilidade.

2. Á vista da información proporcionada polo destinatario, a oficina xestora determinará se o destinatario debe presentar a notificación de recepción en soporte papel ou se, en casos debidamente xustificadas á satisfacción da oficina xestora, prorroga o prazo para que o destinatario presente a notificación electrónica de recepción.

3. A falta de resposta da oficina xestora nos tres días hábiles posteriores á recepción da comunicación do número 1) entenderase como unha prórroga adicional de cinco días hábiles para a presentación da notificación electrónica de recepción.

4. Recibida na oficina xestora a notificación de recepción en soporte papel, por calquera medio que deixe constancia diso, comunicárase ás autoridades

competentes do Estado membro de expedición, nos supostos de circulación intracomunitaria.

5. Así que o sistema volva estar dispoñible e, como máis tarde, o seguinte día hábil tras o restablecemento da conexión, o destinatario presentará a notificación de recepción de acordo co disposto no artigo 31. A) ou B), segundo proceda, e con cumprimento do disposto no Regulamento (CE) n.º 684/2009 e as disposicións complementarias e de desenvolvemento que se establezan.

6. A Axencia Estatal de Administración Tributaria someterá a notificación de recepción á validación electrónica establecida con carácter xeral.

7. A validación da notificación de recepción substituirá, para todos os efectos, a notificación de recepción presentada en soporte papel.

8. Non obstante o disposto no número 7, o expedidor conservará a notificación de recepción en soporte papel ou en soporte informático durante un período de catro anos.

9. Nos supostos de circulación interna con documento de acompañamento de emerxencia de produtos aos cales se aplicou un suposto de exención ou un tipo reducido a un destinatario non inscrito no rexistro da oficina xestora, a recepción polo destinatario será formalizada no propio documento de emerxencia. Unha copia del será remitida polo receptor ao expedidor no prazo de cinco días a partir da recepción. O expedidor deberá comunicar á oficina xestora a falta de recepción do dito exemplar nun prazo máximo dun mes contado desde a data de envío dos produtos.»

Trinta. Derrógase o artigo 32 bis.

Trinta e un. Modifícase o artigo 33, que queda redactado da seguinte forma:

«Artigo 33. *Circulación intracomunitaria fóra do réxime suspensivo.*

1. Os empresarios que desexen enviar a persoas domiciliadas no ámbito territorial comunitario non interno produtos obxecto dos impostos especiais de fabricación polos cales xa se devindicase o imposto dentro do ámbito territorial interno polos sistemas de envíos garantidos ou de vendas a distancia seguirán os procedementos establecidos nos artigos 9 e 10 deste regulamento.

2. Na circulación intracomunitaria de produtos obxecto dos impostos especiais de fabricación, fóra do réxime suspensivo, con destino ao ámbito territorial interno, a recepción dos produtos farase a través dos procedementos de envíos garantidos ou de vendas a distancia, en que o receptor autorizado ou o representante fiscal, respectivamente, deberán obter previamente a autorización de recepción conforme o disposto nos números 3, 4 e 5 deste artigo.

3. Regras xerais de aplicación ás autorizacións de recepción para produtos obxecto dos impostos especiais de fabricación expedidos desde o ámbito territorial comunitario non interno, fóra do réxime suspensivo, con destino ao ámbito territorial interno:

a. Os receptores autorizados no sistema de envíos garantidos e os representantes fiscais no sistema de vendas a distancia deberán presentar na oficina xestora correspondente unha solicitude, por cada operación, suxeita ao modelo que estableza o ministro de Facenda e Administracións Públicas na cal farán constar a clase e cantidade de produtos que desexan recibir. Nunha solicitude non se poderán incluír máis que produtos expedidos por un só provedor e comprendidos no ámbito obxectivo do imposto sobre hidrocarburos ou do imposto sobre os elaborados do tabaco ou dos impostos especiais sobre o alcohol e as bebidas alcohólicas.

b. A oficina xestora, unha vez comprobado que as garantías prestadas polo receptor autorizado, segundo o establecido na letra a) do número 4 seguinte, e polo representante fiscal, segundo o establecido no número 8 do artigo 43, cobren o importe das cotas correspondentes aos produtos que se pretende recibir,

expedirá unha autorización de recepción suxeita ao modelo que aprobe o ministro de Facenda e Administracións Públicas, que poñerá á disposición do solicitante.

c. A autorización de recepción deberá conter a referencia completa da oficina xestora que a expide, a clase e a cantidade dos produtos cubertos pola garantía prestada, así como a contía e a data de aceptación da garantía. Esta autorización terá unha validez de seis meses, a partir da data da súa expedición, e poderase prorrogar, por petición do interesado, por un período de tres meses. Transcorrido o período de validez e, se for o caso, o da prórroga, sen ter cancelado a garantía mediante algún dos procedementos establecidos neste artigo, procederase a executar a garantía prestada.

d. As cotas devindicadas deberán ser ingresadas, mediante autoliquidación, polos receptores autorizados ou polos representantes fiscais dos vendedores a distancia, no lugar, forma, prazos e impresos que estableza o ministro de Facenda e Administracións Públicas.

Non obstante o establecido no parágrafo anterior, os produtos recibidos por un receptor autorizado poderán destinarse, no propio lugar de entrega, a algún dos fins que orixinen o dereito á exención dos impostos especiais de fabricación, sempre que se cumpran as condicións establecidas neste regulamento en relación coa recepción de produtos con exención do imposto.

4. Regras especiais en relación co procedemento de envíos garantidos:

a. A solicitude de autorización de recepción deberá presentarse na oficina xestora correspondente ao lugar en que se pretenden recibir os produtos e nela deberán facerse constar o nome e o número de identificación fiscal, para efectos do IVE, do expedidor e do destinatario, así como, se for o caso, o número de identificación fiscal do expedidor para efectos dos impostos especiais. Xunto coa solicitude o solicitante deberá prestar garantía por un importe equivalente ás cotas de impostos especiais de fabricación que resultarían de non se aplicar ningún suposto de exención ou tipo reducido correspondentes aos produtos que se pretende recibir. Esta garantía responde do pagamento dos impostos especiais que se devindiquen no ámbito territorial interno.

b. O receptor deberá presentar na oficina xestora correspondente ao lugar de recepción, dentro da semana seguinte á da dita recepción, os exemplares 2 e 3 do documento simplificado de acompañamento que amparou a circulación, máis unha fotocopia do dito documento, unha vez consignada neles a data e o lugar da recepción e asinado o certificado de recepción, con mención expresa da conformidade ou das diferenzas habidas, en clase e cantidade, entre os produtos consignados no documento e os realmente recibidos. A oficina xestora devolverá os exemplares números 2 e 3, unha vez visados por ela co único fin de acreditar a súa presentación, e reterá a fotocopia presentada.

O receptor devolverá ao expedidor o exemplar número 3 do documento simplificado de acompañamento, unha vez visado pola oficina xestora conforme se establece no parágrafo anterior, nun prazo que finaliza o día 15 do mes seguinte ao da recepción dos produtos.

c. O receptor conservará os produtos recibidos no lugar de entrega que figura no documento simplificado de acompañamento, ao menos durante o primeiro día hábil seguinte ao da presentación do documento na oficina xestora, á disposición da Administración tributaria para que esta poida realizar as comprobacións que considere necesarias, tendo a obriga de presentar os produtos así que sexa requirido para isto.

Para os efectos do parágrafo anterior, a oficina xestora poderá admitir que, sen prexuízo da súa ulterior presentación ante ela, o documento simplificado de acompañamento lle sexa transmitido por procedementos telemáticos. Igualmente, a oficina xestora poderá autorizar a saída dos produtos antes do vencemento do prazo sinalado, o que efectuará mediante dilixencia da cal quede constancia.

d. Para a cancelación da garantía prestada, o interesado deberá presentar na oficina xestora o exemplar número 2 da autorización de recepción a que se refire a letra b) do número 3, o exemplar número 2 do documento simplificado de acompañamento e o documento acreditativo de ter efectuado o pagamento do imposto.

e. Tamén se procederá á cancelación da garantía cando se comunique á oficina xestora ter desistido de realizar a operación proxectada devolvendo os dous exemplares da autorización de recepción a que se refire a letra b) do número 3, en que constará a declaración do interesado de que os produtos incluídos na autorización non se recibiron. No suposto de que a autorización de recepción fose expedida por medios telemáticos bastará coa comunicación da desistencia á oficina xestora, facendo constar na comunicación unha declaración expresa do interesado de que os produtos incluídos na autorización non se recibiron.

5. Regras especiais en relación co procedemento de vendas a distancia.

a. A solicitude de autorización de recepción deberá presentarse na oficina xestora en cuxo rexistro territorial estea inscrito o representante fiscal do vendedor a distancia e nela deberá facerse constar o nome e o número de identificación fiscal, tanto para efectos do IVE como dos impostos especiais, do vendedor a distancia e do seu representante fiscal, así como o nome e número de identificación fiscal de cada un dos adquirentes dos produtos, con indicación da clase e cantidade destinadas a cada un deles.

b. No caso de que os produtos a que se refire a solicitude de autorización de recepción sexan dos que, segundo o número 1 do artigo 26, deben conterse en recipientes ou envases provistos dunha precinta fiscal, tales precintas deberán ser colocadas en orixe, debendo procederse na forma sinalada no número 9.b) do mencionado artigo.

c. A garantía prestada polo representante fiscal, segundo o establecido no número 8 do artigo 43, responderá do pagamento dos impostos especiais que se devindiquen no ámbito territorial interno en relación cos produtos expedidos polo vendedor a distancia ao cal representa.

d. Non se autorizará a recepción de produtos polo procedemento de vendas a distancia naqueles supostos en que aos produtos lles poida ser de aplicación un suposto de exención ou un tipo impositivo reducido.»

Trinta e dous. Modifícase o artigo 34, que queda redactado da seguinte forma:

«Artigo 34. *Circulación por estrada.*

Na circulación con orixe e destino no ámbito territorial interno observaranse as seguintes regras:

1. O transporte por estrada comprenderá tamén o realizado polo interior das poboacións.

2. Os documentos de circulación deberán acompañar as expedicións. Na circulación ao amparo dun documento administrativo electrónico bastará coa presentación dunha copia impresa do documento administrativo electrónico ou calquera outro documento que mencione de forma claramente identificable o ARC.

3. Cada unidade ou medio de transporte, incluídos os contedores, circulará amparado, ao menos, por un documento de circulación por destinatario.

4. Se na circulación ao amparo dun documento administrativo electrónico se producir a descarga dos produtos e posterior carga nun centro de distribución física, a operación comunicárase á oficina xestora de destino e á de localización do centro de distribución por calquera medio que deixe constancia diso.

5. Os transportes regulares por estrada, cando non constitúen cargamento completo, quedan asimilados ao transporte por ferrocarril a que se refire o artigo seguinte.

6. Nos supostos de circulación non amparada polo documento establecido neste regulamento ou cando se considere que a expedición non está amparada en documento de circulación, procederase á inmovilización dos produtos e, cando se trate de carga completa, tamén do vehículo. Os produtos e, se for o caso, o vehículo, quedarán depositados, por conta e risco do remitente ou transportista, á disposición da oficina xestora que corresponda, á cal se remitirá a correspondente dilixencia formalizada. A inmovilización cesará cando se preste garantía que cubra o importe da débeda tributaria que puiden derivar do correspondente expediente.

Para estes efectos, a oficina xestora, nun prazo de corenta e oito horas, sen contar días festivos, a partir da recepción da referida dilixencia determinará o importe da débeda tributaria que podería derivar do expediente e comunicará ao remitente ou ao transportista para que estes poidan prestar a aludida garantía.

7. Os servizos dependentes do Departamento de Alfándegas e Impostos Especiais da Axencia Estatal de Administración Tributaria serán competentes para realizaren no respectivo ámbito territorial os servizos e actuacións encamiñadas ao control e á adopción das medidas recollidas nesta disposición. A realización das ditas actuacións poderá tamén ser levada a cabo por axentes das forzas e corpos de seguridade do Estado.»

Trinta e tres. Modifícase o artigo 35, que queda redactado da seguinte forma:

«Artigo 35. *Circulación por ferrocarril.*

Na circulación con orixe e destino no ámbito territorial interno observaranse as seguintes regras:

1. Entenderase por transporte por ferrocarril non só o que se realice por este medio, senón tamén o complementario por estrada que cubra o traxecto desde o establecemento de saída á estación de ferrocarril, así como o percorrido por estrada desde a estación de descarga ata o seu destino.

2. Cando o lugar de saída ou de destino dunha expedición por ferrocarril for unha localidade que, carecendo de estación propia, tiver unha oficina onde se efectúen habitualmente facturacións e se reciban expedicións, tales oficinas consideraranse como estacións ferroviarias para os efectos deste artigo.

3. Nos transportes por ferrocarril, o documento de circulación non acompañará a mercadoría durante o traxecto ferroviario, ben que o remitente deberá, no dito documento, fixar o prazo de validez e a hora de saída para o percorrido desde o establecemento de saída ata a estación.

4. Ao realizar a facturación, os remitentes presentarán os documentos de circulación ao encargado do servizo, quen os dilixenciará co número e data da expedición, anotando ao mesmo tempo o número do documento de circulación no asento correspondente do libro e no talón de facturación. No suposto de que a circulación se realice amparada nun documento administrativo electrónico, o encargado do servizo anotará o ARC.

5. Dilixenciado o documento, será devolto ao expedidor, quen deberá enviálo ao destinatario para a súa presentación en destino, requisito sen o cal non lle será entregada a expedición. O empregado da compañía ferroviaria consignará no documento de circulación o día e a hora de entrega da mercadoría, os datos relativos ao vehículo en que se realice o percorrido complementario e o prazo de validez ata o seu destino final.

6. A circulación ampararase con fotocopia do documento de circulación ou dunha copia impresa do documento administrativo electrónico ou de calquera outro documento comercial que mencione de forma claramente identificable o ARC, dilixenciada polo empregado da compañía ferroviaria, facendo constar a clase e a

cantidade de produto transportado, o día e a hora de saída da estación de ferrocarril e o prazo concedido para o transporte.

7. O disposto no número anterior será igualmente de aplicación nos supostos en que os produtos amparados nun só documento administrativo electrónico tivesen que realizar o percorrido complementario ata o lugar de destino, utilizando varios medios de transporte.»

Trinta e catro. Modifícase o artigo 36, que queda redactado da seguinte forma:

«Artigo 36. *Circulación por vía marítima e aérea.*

Na circulación por vía marítima e aérea con orixe e destino no ámbito territorial interno observárase, no que sexa de aplicación, o establecido en relación coa circulación por ferrocarril.»

Trinta e cinco. Modifícase o artigo 37, que queda redactado da seguinte forma:

«Artigo 37. *Circulación por canalizacións fixas.*

Sen prexuízo do disposto no número 3 do artigo 22 deste regulamento, cando se trate de envíos por canalizacións fixas a un mesmo destinatario amparados nun documento administrativo electrónico, o expedidor enviará, nun prazo de tres días hábiles, unha vez completado o envío, o borrador do dito documento, de acordo co procedemento establecido no artigo 29.B.»

Trinta e seis. Modifícase o artigo 38, que queda redactado da seguinte forma:

«Artigo 38. *Reintrodución no establecemento de orixe e cambios de destino.*

1. Cando os produtos que saíron de fábrica ou depósito fiscal, con ultimación do réxime suspensivo, non poidan ser entregados ao destinatario, total ou parcialmente, por causas alleas ao depositario autorizado expedidor, os produtos poderán volver introducirse nos establecementos de saída, sempre que non transcorrese o prazo de presentación da declaración-liquidación e se cumpran as condicións que se establecen neste artigo, considerándose que non se produciu a devindicación do imposto con ocasión da saída. A reintrodución no establecemento de orixe dos produtos rexeitados realizarase ao amparo dunha mensaxe de cambio de destino formalizada polo expedidor inicial.

Cando teña lugar unha entrega parcial, o destinatario dilixenciará o documento de circulación, certificando a cantidade recibida. O representante do expedidor ou do transportista dilixenciará seguidamente o documento, indicando que se regresa ao establecemento de orixe e a hora en que se inicia o regreso. O documento así dilixenciado amparará a circulación dos produtos na viaxe de retorno. No suposto de que os produtos circulasen amparados nun documento administrativo electrónico, a notificación de recepción formalizarase coa cantidade efectivamente recibida. A reintrodución no establecemento de orixe dos produtos rexeitados realizarase ao amparo dunha mensaxe de cambio de destino formalizado polo expedidor inicial.

2. O cambio de destinatario e, se for o caso, do lugar de entrega, na circulación interna, fóra dos supostos a que se refiren os números anteriores, poderase efectuar pola totalidade ou por parte da carga, de acordo co procedemento seguinte:

a) Se se trata de operacións con aplicación do imposto ao tipo xeral, bastará con que dilixencie o documento de circulación o expedidor ou o seu representante, indicando o novo destinatario ou lugar de destino.

b) Se se trata de operacións en réxime suspensivo ou que se benefician da aplicación dalgún dos supostos de exención ou de tipo reducido amparadas nun

documento administrativo electrónico, o expedidor formalizará a correspondente mensaxe electrónica de cambio de destino.

3. En todos os casos anteriores, o expedidor practicará no seu sistema contable os asentos de regularización que procedan.»

Trinta e sete. Modifícanse os números 3, 5 e 7 do artigo 39, que quedan redactados da seguinte forma:

«3. Para os efectos da letra a) do número 1 anterior, a vinculación ao réxime suspensivo dos produtos obxecto dos impostos especiais de fabricación acreditarase mediante o correspondente asento na contabilidade das fábricas ou depósitos fiscais en que se encontren. A circulación en réxime suspensivo acreditarase mediante o ARC correspondente.

(...).

5. Para os efectos da letra c) do número 1 anterior, e sen prexuízo de cal sexa o documento que deba amparar a circulación dos produtos, o pagamento do imposto dentro do ámbito territorial interno acreditarase:

a) Cando se trate de produtos adquiridos a un suxeito pasivo, mediante a factura ou documento equivalente en que conste a repercusión do imposto, de acordo co establecido no artigo 18 deste regulamento.

b) Nos supostos de importación, mediante o documento administrativo electrónico expedido polo expedidor rexistrado ou o documento alfandegueiro correspondente nos supostos de despacho a consumo no lugar de importación.

c) Nos supostos de tenza por suxeitos pasivos unha vez ultimado o réxime suspensivo, mediante os documentos acreditativos do pagamento do imposto.

d) Cando se trate de adquisicións diferentes ás que se menciona nas letras a) e b) anteriores, mediante o documento de circulación cuxa expedición resultase procedente.

(...).

7. Non obstante o establecido no número 5 anterior, o pagamento do imposto, polo que se refire aos cigarros e ás bebidas derivadas, acreditarase:

a) Mediante as marcas fiscais establecidas no artigo 26, cando a cantidade posuída ou en circulación non exceda os 800 cigarros ou 10 litros de bebidas derivadas ou, en todo caso, cando os cigarros ou bebidas derivadas se encontren en poder de particulares que os adquirisen no ámbito territorial interno para o seu propio consumo. O disposto neste parágrafo non será de aplicación nos supostos regulados no artigo 26.8.c), caso en que o pagamento do imposto se acreditará mediante o talón de débito por declaración verbal.

b) Mediante as marcas a que se refire a letra a) e os documentos que acrediten que os produtos se encontran nalgunha das situacións mencionadas no número 1 deste artigo, nos demais casos.»

Trinta e oito. Modifícase o artigo 40, que queda redactado da seguinte forma:

«Artigo 40. *Inscripción no rexistro territorial.*

1. Os titulares de fábricas, depósitos fiscais e almacéns fiscais, os destinatarios rexistrados respecto dos correspondentes depósitos de recepción, os expedidores rexistrados, aqueles retalistas, reexpedidores, usuarios e consumidores finais que se determinan neste regulamento e as empresas que realicen vendas a distancia estarán obrigados, en relación cos produtos obxecto dos impostos especiais de fabricación, a se inscribiren no rexistro territorial da oficina xestora en cuxa demarcación se instale o correspondente establecemento. Cando o establecemento se estenda polo ámbito territorial de máis dunha oficina

xestora, a inscrición deberá efectuarse na oficina xestora en cuxo ámbito territorial estea situado o centro de xestión e control do dito establecemento.

2. Con carácter xeral, as persoas ou entidades que resulten obrigadas a se inscribiren no rexistro territorial deberán figurar de alta no Censo de empresarios, profesionais e retentores na epígrafe correspondente á actividade que se vai desenvolver, así como estar ao día, xunto cos seus administradores, incluídos os de feito, no cumprimento das súas obrigacións tributarias, e presentarán ante a oficina xestora que corresponda unha solicitude que acompañarán da seguinte documentación:

a) O nome e apelidos ou razón social, domicilio fiscal e número de identificación fiscal do solicitante, así como, se for o caso, do representante, que deberá acompañar a documentación que acredite a súa representación.

b) A clase de establecemento e o lugar en que se encuentre situado, con expresión do seu enderezo e localidade ou, se for o caso, que se trata dun expedidor rexistrado ou un representante fiscal.

c) Breve memoria descritiva da actividade que se pretende desenvolver en relación coa inscrición que se solicita.

d) Plano a escala do recinto do establecemento con indicación dos elementos de almacenamento existentes así como, se for o caso, dos elementos e aparellos de fabricación. A oficina xestora poderá autorizar que unha zona delimitada do local en que se encuentre instalada unha fábrica se considere fóra dela para os únicos efectos do almacenamento e ulterior reexpedición de produtos polos cales se devindicou o imposto con ocasión da saída e que posteriormente foron devoltos ao seu titular.

e) Acreditación do dereito a dispoñer das instalacións, por calquera título.

f) No caso de actividades relativas a produtos comprendidos nos ámbitos obxectivos dos impostos sobre hidrocarburos, sobre elaborados do tabaco e sobre a electricidade será necesario achegar a documentación acreditativa das autorizacións que, se for o caso, deban outorgarse por aplicación do disposto nas leis 34/1998, do 7 de outubro, do sector de hidrocarburos, e 54/1997, do 27 de novembro, do sector eléctrico, e na súa normativa de desenvolvemento. En canto aos elaborados de tabaco, será necesario estar inscrito no correspondente Rexistro de Operadores do Comisionado para o Mercado de Tabacos, conforme o establecido na Lei 13/1998, do 4 de maio, de ordenación do mercado de tabacos e normativa tributaria.

g) A documentación acreditativa da prestación da garantía que, se for o caso, resulte exixible.

h) Se se trata de fábricas, deberá achegarse unha memoria técnica que describa tanto o funcionamento dos elementos e aparellos de fabricación como os procesos de elaboración dos produtos que se pretende obter.

3. A oficina xestora, comprobada a conformidade da documentación, autorizará a inscrición no rexistro territorial. No acordo de autorización poderán establecerse limitacións e condicións particulares de funcionamento. Unha vez notificado o acordo, procederá á inscrición. A notificación da autorización da inscrición será o momento a partir do cal comeza a súa eficacia, salvo que o regulamento prevexa outro distinto.

4. Os expedidores rexistrados deberán inscribirse no rexistro territorial da oficina xestora correspondente ao seu domicilio fiscal e deberán presentar a documentación a que se refiren as letras a), c) e g) do número 2 anterior.

5. Os representantes fiscais deberán inscribirse no rexistro territorial da oficina xestora correspondente ao seu domicilio fiscal. Para efectuar esta inscrición presentarán:

a) A documentación a que se refiren as letras a), c) e g) do número 2 anterior.

b) O documento polo cal o vendedor a distancia establecido no ámbito territorial comunitario non interno o designa como o seu representante fiscal. No dito documento debe constar o nome ou razón social do empresario representado, o seu domicilio e os números de identificación que, para efectos do imposto sobre o valor engadido e dos impostos especiais, lle fosen asignados pola Administración fiscal do Estado membro onde estea establecido.

c) Un sistema de contabilidade que reflicta suficientemente o detalle das operacións en que intervén.

6. Recibida a documentación, a oficina xestora poderá solicitar que os servizos de inspección realicen as comprobacións que poidan considerar oportunas co fin de verificar que as instalacións e aparellos corresponden aos declarados e reúnen as condicións exixidas polo presente regulamento. De non solicitar o dito informe, a oficina xestora procederá a formalizar un acordo de autorización e a realizar a inscrición consonte a documentación achegada.

7. Se a oficina xestora solicitou o informe da Inspección e esta non formula obxeccións no prazo de quince días, a dita oficina xestora poderá acordar a autorización de inscrición e proceder a inscribir o establecemento con carácter provisional conforme a documentación achegada e a reserva do informe da Inspección.

8. O incumprimento das normas, limitacións e condicións establecidas na lei e neste regulamento e, se for o caso, nas establecidas no acordo de autorización, e en particular a insuficiencia de garantía, dará lugar á revogación da autorización concedida. O expediente de revogación será tramitado pola oficina xestora correspondente ao rexistro territorial en que estea inscrito o establecemento ou, se for o caso, polo órgano que concedeu a autorización.

Unha vez incoado o expediente de revogación, o delegado da Axencia Estatal de Administración Tributaria poderá acordar a baixa provisional no rexistro territorial da oficina xestora, logo do informe do órgano propoñente.

A baixa provisional suporá a imposibilidade de recibir e expedir produtos obxecto dos impostos especiais de fabricación e será levantada unha vez que desaparezan as circunstancias que motivaron a súa adopción, sempre que non proceda a revogación da autorización ou calquera outra medida prevista na lei, neste regulamento ou noutra normativa aplicable ao caso.

A revogación da autorización de funcionamento implicará, se for o caso, a regularización das existencias dos produtos almacenados. O anterior entenderase sen prexuízo da posibilidade de adoptar as previsións establecidas neste mesmo número.

9. Calquera modificación ulterior nos datos consignados na declaración inicial ou que figuren na documentación presentada deberá ser comunicada á oficina xestora.

10. Sen prexuízo das autorizacións que corresponda outorgar a outros órganos administrativos, unha vez efectuada a inscrición a oficina xestora entregarlle ao interesado unha tarxeta acreditativa da inscrición no rexistro suxeita a modelo aprobado pola oficina xestora, na cal constará o CAE que o titular deberá facer constar en todos os documentos exixidos neste regulamento en relación cos impostos especiais de fabricación.»

Trinta e nove. Modifícase o número 2 do artigo 42, que queda redactado da seguinte forma:

«2. Cando se produza o cesamento definitivo da actividade do establecemento, teranse en conta as normas seguintes:

a) O titular deberá poñelo en coñecemento da oficina xestora. Os servizos de intervención ou inspección procederán á clausura dos libros regulamentarios, á retirada, se for o caso, dos documentos de circulación sen utilizar e demais de control regulamentario que se deban deixar sen efecto, así como á precintaxe

provisional das existencias de primeiras materias e dos aparellos, que quedarán sometidos á intervención da Administración, salvo que se destrúan ou inutilicen baixo o seu control. De todo isto farase a correspondente dilixencia que se remitirá á oficina xestora cun informe sobre a existencia de produtos fabricados obxecto do imposto e débitos pendentes de liquidación ou ingreso no Tesouro, para efecto da realización ou devolución, se for o caso, da garantía prestada.

b) Non se formalizará a baixa no rexistro mentres no establecemento haxa existencias de produtos obxecto do imposto».

Corenta. Modifícanse os números 2, 3, 4, 7, 9, 10, 11 e 14 do artigo 43, que quedan redactados da seguinte forma:

«2. Fabricantes:

a) Base da garantía: importe das cotas que resultarían de aplicar o tipo impositivo vixente á cantidade de produtos que constitúe a media anual das saídas de fábrica, con calquera destino, durante os tres anos naturais anteriores. Dentro das ditas saídas computaranse as correspondentes a produtos recibidos en fábrica para a súa comercialización sen transformación de acordo co disposto no número 1 do artigo 45 deste regulamento e as expedicións enviadas por un expedidor rexistrado con cargo á garantía que, como fabricante, teña na fábrica de que sexa titular con destino a outra fábrica ou depósito fiscal.

Non se computarán dentro das ditas saídas as que correspondan a produtos que se envían a outra fábrica do mesmo titular autorizada para recibilos, sempre que as garantías prestadas polo dito titular cubran indistintamente as responsabilidades derivadas da actividade de calquera das súas fábricas.

b) Importe da garantía:

1.º Alcohol: 2,5 por 100. Non obstante, o importe da garantía aplicable á porción de base que corresponda ás saídas de alcohol total ou parcialmente desnaturalizado será do 1,5 por 100.

2.º Bebidas derivadas: 6 por 100.

3.º Produtos intermedios: 2 por 100.

4.º Cervexa, viño e bebidas fermentadas: 1 por 100.

5.º Bebidas derivadas conxuntamente con outras bebidas alcohólicas: 6 por 100.

6.º Produtos intermedios conxuntamente con outras bebidas alcohólicas, excepto bebidas derivadas: 2 por 100.

7.º Extractos e concentrados alcohólicos exclusivamente: 5 por 100.

8.º Hidrocarburos e elaborados do tabaco: 1 por 1.000. Non obstante, o importe da garantía aplicable á porción de base que corresponda ás saídas de bioetanol ou biometanol será do 2,5 por 100.

c) Cando, de acordo co disposto no número 1 do artigo 45, nunha fábrica se reciban e almacenen en réxime suspensivo produtos obxecto da súa actividade, sen necesidade de que se sometan a operacións de transformación, as garantías previstas na letra b) axustaranse, se for o caso, aos importes mínimos previstos no número 3 deste artigo para os titulares dos depósitos fiscais.

3. Titulares de depósitos fiscais:

a) Base da garantía: importe das cotas que resultarían de aplicar o tipo impositivo vixente á cantidade de produtos que constitúe a media anual de produtos que entraron no establecemento durante os tres anos naturais anteriores, así como o relativo ás cotas correspondentes aos produtos expedidos por un expedidor rexistrado con cargo á garantía que teña no depósito fiscal de que sexa titular, con destino a unha fábrica ou a outro depósito fiscal.

b) Importe da garantía:

1.º Alcohol: 2,5 por 100. Non obstante, sobre a porción da base que represente respecto desta a mesma proporción que gardan as saídas de alcohol total ou parcialmente desnaturalizado respecto do total de saídas do depósito durante o período considerado, o importe da garantía aplicable será do 1,5 por 100.

2.º Bebidas derivadas: 6 por 100.

3.º Produtos intermedios: 2 por 100.

4.º Bebidas derivadas conxuntamente con outras bebidas alcohólicas: 6 por 100.

5.º Produtos intermedios conxuntamente con outras bebidas alcohólicas, excepto bebidas derivadas: 2 por 100.

6.º Cervexa, viño e bebidas fermentadas: 1 por 100.

7.º Extractos e concentrados alcohólicos exclusivamente: 5 por 100.

8.º Hidrocarburos e elaborados do tabaco: 1 por 1.000.

c) Importe mínimo por cada depósito fiscal:

1.º Depósitos fiscais de hidrocarburos, excepto os de gas licuado de petróleo (GLP), de gas natural e os que se dediquen exclusivamente á distribución de biocombustibles: 450.000 euros.

2.º Depósitos fiscais de extractos e concentrados alcohólicos exclusivamente e depósitos fiscais que se dediquen exclusivamente á distribución de produtos comprendidos na tarifa 2.ª do imposto sobre hidrocarburos acondicionados para a súa venda ao retallo en envases de capacidade non superior a 25 litros: 6.000 euros.

3.º Depósitos fiscais de cervexa: 10.000 euros.

4.º Depósitos fiscais de produtos intermedios: 15.000 euros.

5.º Depósitos fiscais de cervexa conxuntamente con viño e outras bebidas fermentadas: 10.000 euros.

6.º Depósitos fiscais de produtos intermedios conxuntamente con outras bebidas alcohólicas, excepto as derivadas: 15.000 euros.

7.º Depósitos fiscais de GLP: 15.000 euros.

8.º Demais depósitos fiscais: 60.000 euros.

9.º Os importes mínimos indicados non serán exixibles cando o depósito se dedique ao almacenamento exclusivo de viño e bebidas fermentadas.

d) Nos casos a que se refire o número 6 do artigo 11 deste regulamento, a garantía única que poida prestarse para responder das débedas alfandegueira e fiscal que deriven das actividades desenvolvidas no establecemento non poderá ter un importe inferior ao que resulte da aplicación das regras contidas neste número, sen prexuízo do disposto nos números 5 e 6 seguintes.

e) As garantías establecidas para os depósitos fiscais non se exixirán cando o seu titular sexa unha Administración pública. Nestes supostos, a garantía substituirase por unha comunicación do titular do órgano administrativo en que asuma o compromiso de responder da débeda que se puiden xerar como consecuencia da actividade do depósito de que sexa titular.

4. Titulares de almacéns fiscais:

a) Base da garantía: importe das cotas que resultarían de aplicar o tipo impositivo vixente á cantidade de produtos que constitúe a media anual dos produtos que entraron no almacén durante os tres anos anteriores, aplicándose, para este efecto, os tipos ordinarios respecto dos produtos que entraron ao amparo dunha exención e os tipos reducidos respecto dos produtos que entraron con aplicación destes.

Cando se trate de hidrocarburos que se destinen a un fin exento, que leven incorporados os rastrexadores e marcadores exixidos para a aplicación dun tipo

reducido, para o cálculo da cota que debe servir de base para a fixación da garantía aplicaranse os tipos reducidos correspondentes.

b) Importe da garantía:

- 1.º Alcohol sen desnaturalizar: 2,5 por 100.
- 2.º Alcohol total ou parcialmente desnaturalizado: 1,5 por 100.
- 3.º Bebidas derivadas: 6 por 100.
- 4.º Produtos intermedios: 2 por 100.
- 5.º Cerveza, viño e bebidas fermentadas: 1 por 100.
- 6.º Hidrocarburos e elaborados do tabaco: 1 por 1.000.

c) Importe mínimo: 30.000 euros. Este importe mínimo non será exixible cando o almacén se dedique ao almacenamento exclusivo de viño e bebidas fermentadas.

d) Nos casos a que se refire o número 2 do artigo 13 deste regulamento, a garantía única que poida prestarse para responder das débedas alfandegueira e fiscal que deriven das actividades desenvolvidas no establecemento non poderá ter un importe inferior ao que resulte da aplicación das regras contidas neste número, sen prexuízo do disposto nos números 5 e 6 seguintes.

(...).

7. Destinatarios rexistrados:

a) Base da garantía: importe das cotas devindicadas durante o ano anterior e ingresadas polo destinatario rexistrado a título de contribuínte. No seu defecto, as que se considere que puideren devindicarse nun ano.

b) Importe da garantía:

1.º Destinatarios rexistrados de alcohol e bebidas alcohólicas (incluídos extractos e concentrados alcohólicos): 2 por 100.

2.º Destinatarios rexistrados de hidrocarburos ou elaborados do tabaco: 0,5 por 1.000.

c) Importe mínimo: 30.000 euros, salvo no caso de destinatarios rexistrados que reciban exclusivamente cervexa, produtos intermedios e extractos e concentrados alcohólicos, que se reducirá a 3.000 euros. O importe mínimo non será exixible cando o depósito de recepción se dedique ao almacenamento exclusivo de viño e bebidas fermentadas.

d) Non obstante, a garantía prevista neste número non será exixible sempre que a garantía constituída en cada un deles teña un importe igual ou superior ao que sería exixible por aplicación deste número e sempre que nela se indique explicitamente que responderá tamén das responsabilidades que incuben ao interesado en calidade de destinatario rexistrado:

1.º Cando se prestase a garantía prevista no número 2 do artigo 3 deste regulamento.

2.º Nos casos en que o titular dun almacén fiscal inscriba este no rexistro territorial como depósito de recepción para os efectos de adquirir a condición de destinatario rexistrado.

e) Os destinatarios rexistrados ocasionais prestarán unicamente a garantía prevista no artigo 31.A.6.b deste regulamento.

(...).

9. Expedidores rexistrados de produtos con destino ao ámbito territorial interno:

Nos supostos de importación de produtos obxecto de impostos especiais en réxime suspensivo ou con aplicación dun suposto de exención ou dun tipo impositivo reducido, o expedidor rexistrado estará obrigado á prestación dunha

garantía que cubra o importe das cotas que corresponderían aos produtos importados, se non for aplicable ningún beneficio fiscal, ata que se produza a recepción dos produtos no establecemento a que se destinan.

Para a determinación da garantía tomaranse en consideración os tipos impositivos vixentes no ámbito territorial interno no momento da expedición.

O expedidor rexistrado poderá optar por prestar algunha das seguintes garantías:

a) Individual. Prestarase ante a alfándega de importación e o seu importe será o equivalente ao 100 por 100 da cota de impostos especiais correspondente ao produto expedido, no caso de importacións en réxime suspensivo ou con aplicación dun suposto de exención, ou da cota de impostos especiais calculada aplicando a diferenza de tipos impositivos, no caso de produtos importados con aplicación dun tipo impositivo reducido.

b) Global. Prestarase na oficina xestora en cuxo rexistro territorial se encontre inscrito o expedidor rexistrado. A garantía que se vai constituír, por un importe equivalente ao 2,5 por 100 das cotas de impostos especiais correspondentes ás expedicións do ano anterior, terá un importe mínimo de 60.000 euros, con excepción do gas natural e do gas licuado de petróleo, que será de 30.000 euros.

No caso de garantías globais, se a cota de impostos especiais correspondente a unha única expedición, calculada da forma sinalada na letra a), tivese un importe superior ao importe da garantía constituída, o expedidor rexistrado estaría obrigado a constituír unha garantía complementaria pola diferenza. Esta garantía sería cancelada unha vez que se acreditase a recepción de conformidade dos produtos no establecemento de destino.

Non se exixirá garantía ningunha no caso de expedidores rexistrados que o sexan só de viño e bebidas fermentadas.

Se a importación se efectúa para introducir os bens nun establecemento cuxo titular presta garantía conforme o disposto neste regulamento, tal garantía poderá ter os efectos da prevista no primeiro parágrafo deste número 9, sempre que nela conste expresamente que cobre as incidencias que puideren acaecer na circulación dos bens desde a alfándega de importación ata o establecemento en cuestión.

No caso de que un expedidor rexistrado sexa titular dunha fábrica ou un depósito fiscal ou dun almacén fiscal, a garantía que teña constituída segundo o disposto nos números 2, 3 ou 4 deste artigo poderá ter os efectos da prevista no primeiro parágrafo deste número 9, nas condicións sinaladas no parágrafo anterior.

10. Expedidores rexistrados de produtos con destino ao ámbito territorial comunitario non interno:

Nos supostos de importación de produtos obxecto de impostos especiais en réxime suspensivo a un destino autorizado no ámbito territorial comunitario non interno, o expedidor rexistrado estará obrigado á prestación dunha garantía que cubra o importe das cotas que corresponderían aos produtos importados ata que se produza a recepción dos produtos no establecemento a que se destinan ou ata que se certifique que os produtos abandonaron o territorio da Comunidade.

Para a determinación da garantía tomaranse en consideración os tipos impositivos vixentes no ámbito territorial interno no momento da expedición.

A garantía que, para estes supostos, deba prestar o expedidor rexistrado terá os mesmos importes que os que derivan do cálculo establecido no número anterior para os envíos desde o lugar de importación a un destino no ámbito territorial interno, coa excepción do suposto previsto no parágrafo seguinte.

Os expedidores rexistrados que o sexan só de viño e bebidas fermentadas, dos aceites e graxas e do alcohol metílico a que se refiren os artigos 50.bis e 51.3 da lei deberán prestar unha garantía por un importe de 3.000 euros.

No caso de que un expedidor rexistrado sexa titular dunha fábrica ou un depósito fiscal, a garantía que teña constituída segundo o disposto no número 11 deste artigo poderá ter os efectos da prevista no primeiro parágrafo deste número 10, sempre que nela conste expresamente que cobre as incidencias que puideren acaecer na circulación dos bens desde a alfándega de importación ata o establecemento en cuestión.

11. Depositarios autorizados expedidores de produtos en réxime suspensivo con destino ao ámbito territorial comunitario non interno:

a) Os depositarios autorizados deberán prestar unha garantía global cuxa base e importe será o seguinte:

1.º Base da garantía: o importe das cotas que corresponderían aos seus envíos intracomunitarios durante o ano anterior, calculadas aplicando os tipos impositivos vixentes no ámbito territorial interno, salvo no caso de expedidores de viño e bebidas fermentadas, biocarburantes ou biocombustibles ou gas natural e produtos da tarifa 2.ª do imposto sobre hidrocarburos, en que a base da garantía estará constituída polo valor dos seus envíos durante o ano anterior.

2.º Importe da garantía: 2,5 por 100 das cotas sinaladas na letra anterior, salvo no caso de depositarios autorizados de hidrocarburos que os expidan por vía marítima ou fluvial ou por canalizacións fixas, en que a garantía que se vai prestar será por un importe do 1 por 1000, e no caso de expedidores de viño e bebidas fermentadas, biocarburantes ou biocombustibles ou gas natural e produtos da tarifa 2.ª do imposto sobre hidrocarburos, en que o importe da garantía quedará fixado no 1 por 100 do valor dos envíos durante o ano anterior.

3.º Importe mínimo: 60.000 euros, excepto se se trata de depositarios autorizados expedidores de viño e bebidas fermentadas e produtos da tarifa 2ª do imposto sobre hidrocarburos, en que o importe mínimo será de 1.000 euros, ou se se trata de extractos e concentrados alcohólicos, en que o importe mínimo será de 6.000 euros. Para o gas natural e o gas licuado de petróleo, o importe mínimo será de 30.000 euros.

b) A garantía global a que se refire este número 11 considerarase prestada polos fabricantes e titulares de depósitos fiscais por medio das que constituísen conforme o previsto nos números 2 e 3 deste artigo, respectivamente, sempre que tales garantías:

a') Teñan un importe superior ao que resulte da aplicación das regras do presente número.

b') Se exprese explicitamente que son válidas en todo o ámbito territorial comunitario para responder das obrigacións derivadas da circulación intracomunitaria dos produtos expedidos por aqueles.

c) Nos envíos ao ámbito territorial comunitario non interno de produtos obxecto do imposto sobre hidrocarburos por vía marítima ou a través de conducións fixas, poderá eximirse da prestación desta garantía por medio dun expediente de dispensa que se iniciará por petición do interesado dirixido á oficina xestora, que acordará, se for o caso, a dispensa logo do acordo favorable dos Estados membros de tránsito e destino. As saídas de fábrica ou depósito fiscal amparadas por esta garantía non computarán para os efectos da que deben prestar como establecemento, de acordo co previsto nos números 2.a e 3.a deste artigo.

(...).

14. Cando o titular dun establecemento teña débedas en período executivo por impostos especiais, o delegado da Axencia Estatal de Administración Tributaria poderá exixir que se actualice o importe da garantía por cada establecemento de que sexa titular, mediante a aplicación do tipo vixente á cantidade de produtos que entrasen en cada un dos ditos establecementos durante os últimos 12 meses,

sempre que a garantía existente sexa inferior á que resulte de aplicar a regra anterior ou, como consecuencia da execución da garantía prestada, a garantía subsistente, se for o caso, sexa inferior ao citado importe.

No caso das garantías globais a que se refire o artigo 45.2 do presente regulamento, esta facultade corresponderá á oficina xestora.

Para a actualización das garantías concederáselle ao interesado un prazo de quince días naturais. Se, transcorrido este, non a presentar, o delegado da Axencia Estatal de Administración Tributaria suspenderá a autorización do establecemento para recibir e expedir produtos obxecto dos impostos especiais de fabricación.

A garantía especial será cancelada no momento en que se satisfagan as cotas correspondentes que non estivesen comprendidas en acordos de aprazamento ou fraccionamento de pagamento concedidos conforme o disposto no Regulamento xeral de recadación.»

Corenta e un. Modifícase o artigo 44, que queda redactado da seguinte forma:

«Artigo 44. *Liquidación e pagamento do imposto.*

1. Salvo nos casos de importación, os suxeitos pasivos e demais obrigados tributarios que resulten obrigados ao pagamento dos impostos especiais de fabricación estarán obrigados a presentar declaracións-liquidacións comprensivas das cotas devindicadas dentro dos prazos que se indican no número 3, así como a efectuar, simultaneamente, o pagamento das cotas líquidas.

Non será necesaria esta presentación no período de liquidación con cota cero do imposto sobre a electricidade. Non obstante, os suxeitos pasivos deste imposto remitirán á oficina xestora correspondente ao lugar do establecemento ou á do seu domicilio fiscal, no caso dos comercializadores, dentro do primeiro trimestre de cada ano, unha declaración de actividade correspondente ao ano anterior, de acordo co modelo que determine o ministro de Facenda e Administracións Públicas quen, ademais, poderá fixar prazos distintos para a presentación da dita declaración de actividade.

Non obstante, cando ao longo dun período de liquidación resulten aplicables tipos de gravame diferentes por teren sido estes modificados, os suxeitos pasivos estarán obrigados a presentar unha declaración-liquidación, con ingreso das cotas correspondentes, por cada período de tempo en que fosen aplicados cada un dos tipos de gravame.

2. A presentación da declaración-liquidación e, se for o caso, o pagamento simultáneo das cotas efectuaráase, con carácter xeral, cada un dos establecementos ou lugares de recepción, nas caixas dos órganos competentes, oficinas recadoras ou entidades autorizadas para a súa admisión.

A oficina xestora poderá autorizarlles aos suxeitos pasivos a centralización da presentación das declaracións-liquidacións e o ingreso simultáneo das cotas líquidas mediante a presentación dunha única declaración-liquidación nunha entidade colaboradora autorizada.

3. Os períodos de liquidación e os prazos para a presentación da declaración-liquidación e, se for o caso, ingreso simultáneo das cotas serán os seguintes:

a) Impostos sobre hidrocarburos e sobre elaborados do tabaco.

Período de liquidación: un mes natural. Cando se trate de reexpedidores, o período liquidatorio será dun trimestre natural.

Prazo: os vinte primeiros días naturais seguintes a aquel en que finaliza o mes ou trimestre en que se produciron as devindicacións.

b) Impostos sobre o alcohol e as bebidas alcohólicas.

Período de liquidación: un trimestre natural, salvo que se trate de suxeitos pasivos cuxo período de liquidación no ámbito do imposto sobre o valor engadido sería, atendendo ao seu volume de operacións ou a outras circunstancias previstas na normativa do dito imposto, mensual, caso en que será tamén mensual o período de liquidación destes impostos.

Prazo: se o período de liquidación é trimestral, os vinte primeiros días naturais do segundo mes seguinte a aquel en que finaliza o trimestre en que se produciron as devindicacións. Se o período de liquidación é mensual, os vinte primeiros días naturais do terceiro mes seguinte a aquel en que finaliza o mes en que se produciron as devindicacións.

c) Imposto sobre a electricidade.

Período de liquidación: un trimestre natural, salvo que se trate de suxeitos pasivos cuxo período de liquidación no ámbito do imposto sobre o valor engadido sería, atendendo ao seu volume de operacións ou a outras circunstancias previstas na normativa do dito imposto, mensual, caso en que será tamén mensual o período de liquidación deste imposto.

Prazo: os vinte primeiros días naturais seguintes a aquel en que finaliza o mes ou o trimestre, segundo o período de liquidación, en que se produciron as devindicacións.

4. Os modelos de declaracións-liquidacións ou, se for o caso, os medios e procedementos electrónicos, informáticos ou telemáticos que puideren substituílas para a determinación e ingreso da débeda tributaria serán aprobados polo ministro de Facenda e Administracións Públicas.

5. Os suxeitos pasivos estarán obrigados a presentar unha declaración por cada establecemento de que sexan titulares, a cal deberá comprender as operacións realizadas en cada mes ou trimestre natural, segundo o caso, mesmo cando só teñan existencias, nos casos e conforme os modelos ou procedementos que estableza o ministro de Facenda e Administracións Públicas. Non será exigible a declaración de operacións aos reexpedidores.»

Corenta e dous. Modifícase o artigo 45, que queda redactado da seguinte forma:

«Artigo 45. *Outras normas xerais de xestión.*

1. Nas fábricas de produtos obxecto dos impostos especiais de fabricación poderán recibirse e almacenarse, en réxime suspensivo, produtos obxecto da súa actividade, sen necesidade de que se sometan a operacións de transformación.

A actividade dunha fábrica en relación cos produtos recibidos e almacenados en réxime suspensivo e non sometidos a operacións de transformación deberá contabilizarse individualizadamente respecto da de fabricación ou transformación.

A posibilidade de se acoller ao disposto no primeiro parágrafo queda condicionada á obriga de que a actividade de fabricación supoña, como mínimo, o 50 por 100 do total do volume das citadas saídas.

O incumprimento da obriga a que se refire o parágrafo anterior inhabilitará o titular da fábrica para se acoller á posibilidade prevista no primeiro parágrafo deste número, salvo que se preste a garantía a que se fai referencia no artigo 43.2.c) deste regulamento, correspondente aos depósitos fiscais. Tal inhabilitación producirase, se for o caso, por medio dunha resolución motivada da oficina xestora logo de audiencia ao titular da fábrica.

2. Poderanse autorizar as empresas obrigadas a prestar garantía ante varias oficinas xestoras para prestar unha garantía global ante unha soa das ditas oficinas xestoras, sempre que tal garantía responda das débedas tributarias exixibles en relación coas actividades desenvolvidas en todos os seus establecementos.

3. Nas fábricas, depósitos fiscais, depósitos de recepción e almacéns fiscais de produtos obxecto dos impostos especiais de fabricación, estes produtos, así como, se for o caso, as primeiras materias con que se obteñen, almacenaranse, mentres non se encontren acondicionados para a súa venda ao retalho, en contedores provistos dos sistemas de medición necesarios para a determinación das cantidades almacenadas.

4. Os adxudicatarios en poxa pública e nos procedementos de alleamento de bens embargados previstos no Real decreto 939/2005, do 29 de xullo, polo que se aproba o Regulamento xeral de recadación, de produtos obxecto dos impostos especiais de fabricación, deberán inscribirse no rexistro territorial se a súa actividade respecto dos ditos produtos así o determina consonte as normas deste regulamento.

Realizada a adxudicación dos produtos obxecto dos impostos especiais de fabricación, para a súa retirada será necesario, se for o caso, o correspondente documento de circulación, expedido polo adxudicatario, logo de autorización da oficina xestora e, se se trata de bebidas derivadas ou de cigarros, a colocación das correspondentes precintas de circulación.

As poxas dos produtos obxecto dos impostos especiais de fabricación, excepto nos casos de xéneros procedentes de contrabando, poranse en coñecemento da oficina xestora, con anterioridade á data en que teñan lugar, para que, se for o caso, practique as liquidacións que procedan respecto dos bens obxecto de poxa.

5. O ministro de Facenda e Administracións Públicas poderá establecer os casos e condicións en que a presentación de declaracións e documentos ante o órgano correspondente que proceda conforme o establecido neste regulamento poida ser substituída pola subministración dos datos correspondentes polos medios e procedementos electrónicos, informáticos ou telemáticos que el mesmo determine.

6. Nos supostos do artigo 14, número 2, da lei, os depositarios autorizados deberán presentar unha declaración informativa periódica das persoas ou entidades para as cales realicen a fabricación, transformación ou almacenamento en réxime suspensivo. Na dita declaración faranse constar os datos seguintes:

- a) Identificación e número de identificación fiscal da persoa ou entidade para quen realice a operación.
- b) Clase dos produtos obxecto dos impostos especiais.
- c) Elementos de cuantificación das cotas repercutidas ou con aplicación dun suposto de exención.

Na dita declaración informativa os depositarios autorizados farán constar igualmente os datos a que se refiren as letras b) e c) respecto das operacións en que a repercusión do imposto tivese lugar conforme o previsto no número 1 do artigo 14 da lei.

A declaración informativa periódica presentarase no lugar, forma, prazos e modelo que estableza o ministro de Facenda e Administracións Públicas.»

Corenta e tres. Modifícase o número 1 do artigo 46, que queda redactado da seguinte forma:

«1. As actuacións de comprobación e investigación tributaria no ámbito dos impostos especiais de fabricación levaraa a cabo a Administración tributaria, de acordo co disposto na Lei 58/2003, do 17 de decembro, xeral tributaria; a Lei 38/1992, do 28 de decembro, de impostos especiais, e as súas respectivas normativas de desenvolvemento.»

Corenta e catro. Modifícase a letra d) do número 2 do artigo 48, que queda redactada da seguinte forma:

«d) En atención á índole dos controis levados a cabo pola Intervención, os titulares dos establecementos e actividades sometidos a este réxime deberán por á disposición de funcionarios e axentes da Intervención os elementos de comprobación e medida dispoñibles no establecemento, incluídos os medios adecuados para a extracción de mostras dos produtos que constitúan o obxecto da actividade do establecemento, así como o persoal idóneo para a súa utilización.»

Corenta e cinco. Modifícanse os números 1, 2, 3, 5 e 7 do artigo 50, que quedan redactados da seguinte forma:

«1. Con independencia das obrigacións contables establecidas polas normas mercantís e outras normas fiscais, os establecementos afectados pola normativa dos impostos especiais deberán levar unha contabilidade de existencias dos produtos obxecto dos impostos especiais para o control dos movementos de produtos e, se for o caso, de marcas fiscais.

A obrigación anterior cumprírase mediante un sistema contable en soporte informático, que deberá cumprir as exixencias e necesidades regulamentarias. Non obstante, a oficina xestora poderá autorizar, por solicitude dos interesados, a utilización de libros foliados levados de forma manual.

A oficina xestora, logo de informe, se for o caso, dos servizos de Intervención, autorizará o modelo de libros de contabilidade de existencias e o sistema contable informático do establecemento. Cando se trate dun sistema contable de varios establecementos dos cales sexa titular unha mesma persoa ou entidade, esta poderá solicitar á oficina xestora que se autorice un único sistema contable válido para todos os establecementos de que sexa titular.

2. Os libros de contabilidade de existencias deberán ser presentados ante a oficina xestora correspondente ao establecemento para a súa habilitación e dilixencia, dentro do mes seguinte á finalización do período de liquidación. Esta obrigación non será exixible aos destiladores artesanais e aos obrigados polo imposto sobre a electricidade.

Para aqueles establecementos e actividades que non teñan a condición de fábrica ou depósito fiscal de impostos especiais, a presentación realizarase dentro do mes seguinte á finalización do trimestre.

No caso de libros xestionados mediante un soporte informático, a presentación ante a oficina xestora realizarase por vía telemática. A mensaxe electrónica de presentación terá os efectos de habilitación e dilixencia pola oficina xestora de libros de contabilidade de existencias.

Os libros presentados por vía telemática deberán axustarse aos requisitos de formato que estableza o ministro de Facenda e Administracións Públicas.

3. Os asentos nos libros de contabilidade de existencias deberán realizarse de forma que se diferencien os diversos produtos, epígrafes e réximes fiscais aplicables a eles. As cantidades de produtos contabilizadas rexistraranse nas mesmas unidades e temperaturas en que se determina a base imponible do imposto especial correspondente.

(...).

5. Os expedidores de documentos de circulación levarán un rexistro de documentos expedidos en que conste o número e clase do documento, a data de expedición, o destinatario e a clase e cantidade de produtos que saíron do establecemento. Este rexistro pode integrarse na contabilidade de existencias. Cando se trate de documentos administrativos electrónicos, anotarase no dito rexistro a referencia á recepción polo destinatario, precisando se a recepción foi conforme ou se existen incidencias, no prazo das 24 horas seguintes á confirmación da recepción.

(...).

7. Tanto os libros e ficheiros como as listaxes que, se for o caso, os substitúan, así como os xustificantes –orixinais ou fotocopias– dos seus asentos, deberán

encontrarse permanentemente no establecemento a que se refiran, aínda no suposto de que o domicilio fiscal da empresa estea en poboación ou lugar distinto ao do dito establecemento.

Non obstante, por razóns de seguridade ou outras debidamente xustificadas, a oficina xestora poderá autorizar que a dita documentación se conserve nun lugar distinto dentro da mesma poboación, sempre que se encontre á disposición dos servizos de inspección ou de intervención de acordo co réxime de control a que estea sometido o establecemento.

En todo caso, poderá dispoñerse da documentación exigible en soporte informático, sen necesidade de conservala en papel, ben que a consulta deberá poder realizarse sen dilación ningunha desde o propio establecemento. De non ser posible esa consulta inmediata, a conservación da documentación deberá realizarse en soporte papel.»

Corenta e seis. Modifícase o número 3 do artigo 52, que queda redactado da seguinte forma:

«3. Cando se trate de diferenzas en máis postas de manifesto dentro de fábricas ou depósitos fiscais, efectuarase o correspondente asento de cargo na contabilidade de existencias e sancionarse como infracción tributaria de índole contable ou rexistral salvo que sexa aplicable algunha sanción especial.»

Corenta e sete. Modifícanse os números 2, 5, 6 e 7 do artigo 53, que quedan redactados da seguinte forma:

«2. A oficina xestora expedirá, se for o caso, a correspondente tarxeta de inscrición cuxa presentación ante os provedores de alcohol ou bebidas alcohólicas ou, se for o caso, ante a alfándega de importación, será necesaria para a aplicación da exención establecida no artigo 21.1 da lei.

(...).

5. Para a aplicación da exención prevista no artigo 21.1 da Lei 38/1992, do 28 de decembro, de impostos especiais, o alcohol etílico de orixe agrícola deberá levar incorporado vinagre de alcohol na proporción necesaria para que o contido sexa, como mínimo, de seis quilogramos de ácido acético por cen litros de alcohol puro, á temperatura de 20 °C. Para estes efectos, enténdese por vinagre de alcohol o produto obtido pola fermentación acética do alcohol etílico de orixe agrícola.

6. O alcohol circulará directamente desde o establecemento provedor ata o establecemento de destino con indicación, no correspondente documento administrativo electrónico, de que se trata de alcohol destinado a ser marcado en destino.

7. O titular do establecemento elaborador de vinagre deberá presentar na oficina xestora correspondente ao domicilio do establecemento, con anterioridade ao momento previsto para a recepción do alcohol con aplicación da exención, un escrito en que comunique a razón social e CAE do establecemento provedor, a cantidade e graduación do alcohol que vaia recibir, a data prevista de recepción do alcohol, a cantidade de vinagre que se prevé incorporar e a data e a hora do inicio da operación de marcación, así como a súa duración previsible. Este escrito presentarse con, ao menos, vinte e catro horas de antelación.

Se, chegado o momento previsto para a marcación comunicada no escrito a que se refire o parágrafo anterior, non comparecesen os servizos de intervención correspondentes, o titular do establecemento de elaboración de vinagre procederá a efectuar a citada operación nas condicións que indicou no referido escrito.

A existencia en establecementos elaboradores de vinagre de alcohol recibido neles ao amparo da exención que non fose marcado conforme o previsto neste artigo será considerada como incumprimento das condicións regulamentariamente previstas para a aplicación da exención.»

Corenta e oito. Modifícanse os números 1 e 5 do artigo 54, que quedan redactados da seguinte forma:

«1. A aplicación do dereito á devolución establecido nas letras a) e b) do artigo 22 da lei deberá ser solicitada, previamente, á oficina xestora polo titular da explotación onde se vaian utilizar o alcohol ou as bebidas alcohólicas nos procesos de obtención de aromatizantes para a elaboración de produtos alimenticios e bebidas analcohólicas ou de alimentos recheos ou outros, nas condicións establecidas no dito artigo.

(...).

5. Dentro dos vinte primeiros días naturais seguintes ao vencemento de cada trimestre natural, os titulares de explotacións industriais que dispoñan da autorización a que se refire o número 3 anterior presentarán, na oficina xestora correspondente ao establecemento onde se efectuou o consumo dos produtos obxecto dos impostos, unha solicitude de devolución das cotas soportadas correspondentes aos produtos consumidos durante o trimestre. Na dita solicitude, que se axustará ao modelo que estableza o ministro de Facenda e Administracións Públicas, consignarase o número da autorización a que se refire o número 3 anterior.»

Corenta e nove. Introdúcese un artigo 56 bis, coa seguinte redacción:

«Artigo 56 bis. *Desalcoholización parcial de produtos gravados.*

1. Cando, como consecuencia das operacións de desalcoholización da cervexa, viño ou outras bebidas fermentadas e produtos intermedios, se obtiver residualmente alcohol, tal circunstancia deberá ser previamente autorizada pola oficina xestora, por solicitude dos interesados, e logo do informe dos servizos de intervención.

A solicitude presentarse ante a oficina xestora acompañada dunha memoria técnica descritiva dos procesos en que se produce a desalcoholización e das instalacións, elementos e aparellos de produción utilizados. Na dita memoria farase constar a cantidade de produto que constitúe a mestura hidroalcohólica que se obteña, así como o contido e graduación alcohólica no dito produto e o destino do alcohol obtido.

Calquera modificación que se produza en relación cos procesos indicados na memoria deberá ser comunicada á oficina xestora antes de se facer efectiva. A modificación proposta entenderase autorizada pola oficina xestora, salvo que no prazo de 15 días se denegue mediante acordo expreso.

A denegación dunha solicitude ou a existencia de modificacións deberá, en todo caso, ser motivada.

Na obtención e destino da mestura hidroalcohólica observarase o disposto neste artigo.

2. En relación coa obtención da mestura hidroalcohólica teranse en conta as seguintes normas:

a) O servizo de intervención poderá propoñerlle á oficina xestora, respecto dos procesos descritos na memoria técnica e dos produtos obtidos como resultado das operacións de desalcoholización, os mecanismos de control que resulten apropiados para coñecer a cantidade de mestura hidroalcohólica obtida, o seu volume alcohólico e o seu destino.

b) A fabricación de alcohol a partir da mestura hidroalcohólica non se poderá realizar no establecemento en que se desenvolva o proceso de desalcoholización senón que terá que levarse a cabo, se for o caso, nunha fábrica de alcohol.

3. En relación co destino da mestura hidroalcohólica resultante do proceso teranse en conta as seguintes normas:

a) Destrucción no establecemento de obtención.

O titular do establecemento comunicará a destrución aos servizos de intervención con ao menos setenta e dúas horas de antelación respecto do momento previsto para realizala. Se, chegado o momento da destrución, non comparecesen os servizos de intervención, o titular do establecemento poderá proceder á destrución. De igual forma, en caso de que a destrución non sexa continuada, no momento da solicitude o titular do establecemento comunicará este feito, así como a duración prevista da operación, aos servizos de intervención.

Se a destrución forma parte dun proceso automático sen almacenamento previo da mestura hidroalcohólica, deberá constar tal circunstancia na memoria, así como a forma de cuantificar a cantidade de produto e o seu contido alcohólico, e non será necesaria, neste caso, a comunicación previa aos servizos de intervención. A forma de cuantificar o produto obtido deberá poder ser comprobada ao inicio do proceso. De igual forma, posibilitarase a extracción de mostras, en calquera momento, para determinar o contido alcohólico do produto que se destrúe.

b) Reutilización no establecemento de obtención:

1.º No caso de reutilización mediante combustión e aproveitamento enerxético ou na refrixeración dos sistemas e aparellos de fabricación dos produtos obxecto da actividade principal do establecemento, o interesado así o expresará na memoria técnica e comunicará á oficina xestora para os efectos da consideración e autorización, se for o caso, da mestura hidroalcohólica como alcohol desnaturalizado, salvo que se considere necesaria a desnaturalización previa de acordo co procedemento e desnaturalizante previamente aprobado pola oficina xestora. A cantidade de produto destinado a este fin deberá reflectirse na contabilidade do establecemento.

2.º No caso de que a mestura hidroalcohólica se destine á súa reutilización como materia prima nos procesos de fabricación levados a cabo no establecemento, o sistema proposto polo interesado deberá posibilitar a cuantificación e contido alcohólico do produto que se reutiliza así como a extracción de mostras do produto reutilizado, independentemente da clasificación no código NC que corresponda ao produto final.

c) Circulación e almacenamento do produto no establecemento de obtención:

1.º A circulación do produto desde os aparellos de produción e obtención da mestura hidroalcohólica ata os tanques onde se produza o seu almacenamento, previo á súa reutilización, expedición ou destrución que non forme parte dun proceso automático, segundo o previsto no segundo parágrafo da anterior letra a), realizarase por canalizacións visibles en todo o percorrido e poderanse utilizar canalizacións con empalmes con bridas ou porcas precintables.

2.º Os tanques ou depósitos de almacenamento deben estar cubicados e provistos de contadores homologados e dispoñer de chaves ou bocas susceptibles de seren precintadas.

3.º No almacenamento da mestura ou líquido alcohólico teranse en conta as porcentaxes de perdas recoñecidas ao almacenamento de alcohol en fábricas de alcohol.

d) Saída do establecemento de obtención.

A saída do produto desde o establecemento deberá realizarse con cumprimento dos requisitos que en materia de circulación de produtos obxecto de impostos especiais se establecen no presente regulamento.

Se a saída se produce con destino a un xestor de residuos seguíndose o procedemento previsto no número 10 do artigo 75 deste regulamento sen prexuízo

da desnaturalización da mestura hidroalcohólica, de igual forma ao disposto no número 3 b deste artigo.

4. Sen prexuízo do disposto no artigo 50, ademais dos libros propios da actividade principal do establecemento, levarase un libro de desalcoholización en que, no cargo, constará a cantidade posta en produción co detalle do tipo de produto en volume real de produto, grao e litros absolutos e, na data, a cantidade de volume real de produto, grao e litros da mestura hidroalcohólica obtida.

No suposto de que a mestura hidroalcohólica obtida sexa utilizada en procesos propios, a saída do libro de desalcoholización constituirá a entrada no libro de materias primas da actividade principal ou no do proceso en que a dita mestura se vaia utilizar.

Os servizos de intervención poderán exixir os libros auxiliares do proceso de desalcoholización que consideren convenientes para o adecuado control do establecemento.

5. Aos establecementos en que teñan lugar estes procesos de desalcoholización seralles de aplicación o disposto no número 2.b.1.º do artigo 43 deste regulamento, en relación co alcohol que saia deles nos casos previstos no número 3.d) anterior.

Os establecementos desde os cales se produzan estas saídas serán inscritos no rexistro da oficina xestora correspondente cunha clave de actividade diferenciada.»

Cincuenta. Modifícanse os números 3 e 5 do artigo 57, que quedan redactados da seguinte forma:

«3. A exención establecida na letra b) do número 9 do artigo 23 da lei xustificárase mediante o procedemento establecido para as exportacións.

(...).

5. Na introdución en Canarias, procedentes doutros Estados membros da Unión Europea, de produtos comprendidos nos ámbitos obxectivos dos impostos sobre a cervexa, sobre produtos intermedios e sobre o alcohol e bebidas derivadas, a liquidación e pagamento do imposto, así como a circulación dos produtos, realizarase aplicando os procedementos establecidos para as importacións.»

Cincuenta e un. Derrógase o número 5 do artigo 59.

Cincuenta e dous. Derrógase o número 6 do artigo 66 e modifícase o número 4 do mesmo artigo, que queda redactado da seguinte forma:

«4. A oficina xestora, por petición do fabricante, poderá aceptar, para os efectos previstos no número 2 anterior, a contabilidade que se leve en virtude do establecido no Regulamento (CE) 436/2009, do 26 de maio, polo que se establecen disposicións de aplicación do Regulamento (CE) 479/2008 do Consello no que respecta ao rexistro vitícola, ás declaracións obrigatorias e á recompilación de información para o seguimento do mercado, aos documentos que acompañan o transporte de produtos e aos rexistros que se deben levar no sector vitivinícola».

Cincuenta e tres. Modifícase o número 1 do artigo 68, que queda redactado da seguinte forma:

«1. Terán a consideración de albarás de circulación, para efectos deste regulamento, ademais dos establecidos con carácter xeral, os documentos a que se refire a letra b) do número 1 do artigo 24 do Regulamento (CE) 436/2009, do 26 de maio, polo que se establecen disposicións de aplicación do Regulamento (CE) 479/2008 do Consello no que respecta ao rexistro vitícola, ás declaracións obrigatorias e á recompilación de información para o seguimento do mercado, aos

documentos que acompañan o transporte de produtos e aos rexistros que se deben levar no sector vitivinícola.»

Cincuenta e catro. Derrógase o artigo 72 bis.

Cincuenta e cinco. Modifícanse os números 2 e 5 do artigo 73, que quedan redactados da seguinte forma:

«2. Non obstante o disposto no número 1 anterior, as operacións de desnaturalización parcial con desnaturalizantes autorizados conforme os números 1 e 2 do artigo 75 deste regulamento poderán levarse a cabo no propio establecemento do usuario consonte as seguintes normas:

a) O alcohol sen desnaturalizar circulará directamente desde o establecemento proveedor ata o establecemento do usuario con indicación no correspondente documento administrativo electrónico de que se trata de alcohol destinado a ser desnaturalizado en destino.

b) A operación de desnaturalización levarase a cabo en presenza dos servizos de inspección ou de intervención en días laborables e cunha duración máxima de oito horas. Para estes efectos, comunicaráselles aos ditos servizos, con 48 horas de antelación, a data elixida para a desnaturalización, que deberá ter lugar antes de transcorridas 96 horas desde a recepción no establecemento do alcohol sen desnaturalizar.

Se, chegado o momento previsto para a operación de desnaturalización a que se refire a comunicación do parágrafo anterior, non comparecen os servizos correspondentes, o titular do establecemento procederá a efectuar a citada operación nas condicións que indicou no referido comunicado.

c) Na operación de desnaturalización aplicarase o disposto na letra d) do número 1 deste artigo. Estas mostras, en todo caso, serán tomadas en presenza do servizo de intervención.

(...).

5. Nos supostos de importación, o dereito á aplicación da exención acreditarase coa tarxeta de inscrición. A desnaturalización poderá efectuarse en orixe, na alfándega ou nun establecemento autorizado por esta.»

Cincuenta e seis. Modifícanse os números 3, 7, e 10 do artigo 75, que quedan redactados da seguinte forma:

«3. Os industriais que desexen utilizar alcohol parcialmente desnaturalizado cos desnaturalizantes aprobados con carácter xeral, así como aqueles aos cales se lles autorizase a utilización dun desnaturalizante específico, segundo o establecido nos números 1 e 2 anteriores, solicitarán a inscrición do establecemento en que van utilizar o alcohol parcialmente desnaturalizado no rexistro territorial da oficina xestora correspondente ao dito establecemento.

(...).

7. O alcohol parcialmente desnaturalizado unicamente poderá ser obxecto de utilización nas condicións establecidas neste regulamento, nun proceso industrial determinado para a obtención de produtos non destinados ao consumo humano por inxestión, excepto naqueles casos en que nin o alcohol nin o desnaturalizante se incorporen ao produto final obtido no proceso, e sempre que o produto utilizado como desnaturalizante estivese autorizado para o dito consumo polas autoridades sanitarias na fabricación dos ditos produtos. A aplicación da exención considerarase limitada aos procesos de fabricación dos produtos que se describan na memoria presentada, especificando a porcentaxe en que intervén o alcohol, e aos cales a oficina xestora dese a súa conformidade. Calquera modificación ulterior dos datos tidos en conta para a inscrición deberá ser comunicada previamente á oficina xestora, para os efectos do disposto no artigo 40.9 do regulamento.

(...).

10. A destrución de residuos alcohólicos suxeitos ao imposto sobre o alcohol e bebidas derivadas comunicárase á oficina xestora para que esta decida acerca da comprobación. Se a destrución se realiza fóra do establecemento do usuario de alcohol total ou parcialmente desnaturalizado, seguirase o seguinte procedemento:

1.º O usuario porá en coñecemento da oficina xestora o envío dos produtos, para a súa destrución, nunha fábrica, depósito fiscal ou nunha empresa debidamente autorizada para a xestión de residuos conforme a normativa técnica aplicable e inscrita no rexistro territorial da oficina xestora correspondente ás instalacións onde a destrución se vaia realizar.

2.º Os usuarios de alcohol, os titulares de fábricas e depósitos fiscais, sen prexuízo das obrigacións que lles correspondan como tales con carácter xeral, e os xestores de residuos deberán levar unha contabilidade de existencias daqueles produtos ou residuos suxeitos ao imposto especial con indicación do contido alcohólico e con cumprimento dos requisitos establecidos no artigo 50 deste regulamento.

3.º A oficina xestora autorizará expedir un documento que ampare a circulación dos residuos desde o establecemento do usuario a aquel en que teña lugar a destrución. O documento indicará a cantidade de produto e o alcohol etílico contido na mestura.

4.º A fábrica, depósito fiscal ou empresa xestora de residuos formalizarán a recepción e devolverán o documento ao usuario de alcohol exento.

5.º O destinatario comunicará á oficina xestora, cunha antelación mínima dun día hábil, a destrución, para que esta decida sobre a comprobación da operación.

6.º En todos os supostos de destrución, o titular da empresa en que se realizou a destrución formalizará unha acta de destrución que comunicará ao usuario para que este anote a operación no libro correspondente, e enviará unha copia ao órgano xestor que a autorizase.

7.º Se os residuos ou o resultado da destrución conteñen produtos suxeitos a impostos especiais e se trasladan a outro lugar onde van ter un aproveitamento enerxético, a oficina xestora poderá autorizar a operación considerando, de igual forma que no número 8 anterior, que o alcohol se encontra parcialmente desnaturalizado co resto dos compoñentes que integran o residuo ou o subproduto obtido.

Unha vez autorizado, a oficina xestora correspondente ao lugar en que se vaian utilizar os residuos ou resultados da destrución decidirá sobre a comprobación procedente, os requisitos do traslado e, en todo caso, autorizará a emisión dun documento de circulación que ampare a expedición e que deberá acompañar o produto de que se trate ata o seu destino final. Para tal efecto, a oficina xestora requiriralle previamente ao interesado os datos necesarios para adoptar a decisión de comprobar, así como para autorizar a emisión do documento de circulación.»

Cincuenta e sete. Modifícase o artigo 76, que queda redactado da seguinte forma:

«Artigo 76. *Fabricación de medicamentos.*

A aplicación da exención a que se refire o número 4 do artigo 42 da lei levarase a cabo conforme as normas seguintes:

1. Os titulares de laboratorios farmacéuticos deberán solicitar a autorización de exención á oficina xestora correspondente ao seu lugar de localización. Ao escrito de solicitude deberán xuntar unha memoria explicativa dos procesos en que intervén o alcohol xustificando a necesidade de utilizar alcohol non desnaturalizado, así como dos medicamentos resultantes dos ditos procesos, con indicación do número de rexistro que lles corresponde como especialidades farmacéuticas.

2. A oficina xestora tramitará o expediente. A aplicación da exención considerarase limitada aos procesos de fabricación daqueles medicamentos que

se describan na memoria presentada e aos cales a oficina xestora dese a súa conformidade. Unha vez autorizada a exención, procederase á inscrición do laboratorio en que se vai utilizar o alcohol no rexistro territorial da oficina xestora correspondente ao dito laboratorio. Para a expedición da tarxeta será necesaria, ademais, a prestación dunha garantía por un importe do 1,5 por 100 das cotas que corresponderían ao alcohol recibido no ano anterior ou, no seu defecto, das que corresponderían ao que se pode recibir durante un ano.

3. No laboratorio farmacéutico levarase un sistema contable, autorizado pola oficina xestora, que rexistre o alcohol recibido, o incorporado e o consumido nos procesos de obtención dos medicamentos. A aplicación da exención queda condicionada a que se acredite o consumo do alcohol e a que o medicamento distribuído como especialidade farmacéutica incorpore outros compoñentes distintos do alcohol indicados na memoria explicativa a que se refire o número 1.

4. Para efectos do establecido no número 3 do artigo 44 da lei, os compoñentes distintos do alcohol que forman parte dunha especialidade farmacéutica aos cales se refire o número anterior conferirán ao alcohol contido na dita especialidade a condición de alcohol parcialmente desnaturalizado. A circulación de especialidades farmacéuticas que conteñan alcohol, con cumprimento do disposto neste número, non estará suxeita a requisito formal ningún.»

Cincuenta e oito. Modifícase o artigo 77, que queda redactado da seguinte forma:

«Artigo 77. *Utilización de alcohol en centros de atención médica.*

A aplicación da exención a que se refire o número 5 do artigo 42 da lei levarase a cabo conforme as normas seguintes:

1. Os directores dos centros de atención médica que precisen recibir alcohol para a súa utilización en fins sanitarios dentro dos referidos centros solicitarán a aplicación da exención á oficina xestora. Ao escrito de inscrición deberase xuntar unha memoria das necesidades e previsións de consumo de alcohol dentro do centro con fins sanitarios.

2. A oficina xestora, tomando en consideración o manifestado na solicitude, así como o consumo do centro durante o ano anterior, fixará a cantidade anual de alcohol que poderá recibir o centro con aplicación da exención. Esta cantidade poderá ser variada dentro de cada período anual se sobrevén unha modificación das necesidades do centro. Unha vez autorizada a exención, o centro de atención médica inscribírase no rexistro territorial da oficina xestora correspondente á súa localización.

3. No centro sanitario levarase un libro-rexistro en cuxo cargo se anotará o alcohol recibido, e na data, o utilizado.

4. O alcohol recibido con aplicación da exención só poderá ser utilizado con fins sanitarios e dentro do centro respectivo, baixo a responsabilidade do seu director.

5. A oficina xestora poderá autorizar que baixo un sistema de control adecuado a subministración de alcohol aos centros da rede sanitaria pública se canalice a nivel provincial ou rexional a través dun só centro previamente designado para tal fin.»

Cincuenta e nove. Modifícase o artigo 79, que queda redactado da seguinte forma:

«Artigo 79. *Utilización de alcohol en investigación científica.*

A aplicación da exención establecida no número 8 do artigo 42 da lei deberá solicitarse da oficina xestora, nun escrito en que se especificará o fin a que se destina, a forma en que o alcohol participa no proceso, a cantidade de alcohol que

se considera necesaria, e o provedor ou provedores elixidos para a subministración, indicando o CAE do establecemento ou establecementos desde os cales se efectuará a subministración.

A oficina xestora autorizará, se for o caso, a subministración dunha determinada cantidade de alcohol sen pagamento do imposto, o que comunicará ao solicitante, co fin de que proceda á súa inscrición no rexistro territorial. Por requirimento dos servizos de inspección deberá xustificarse o uso a que se destinou o alcohol recibido con aplicación da exención.»

Sesenta. Modifícase o artigo 80, que queda redactado da seguinte forma:

«Artigo 80. *Por utilización sen incorporación ao produto final.*

A aplicación do dereito á devolución establecido no artigo 43 da lei efectuarase de acordo co procedemento seguinte:

a) A aplicación deberá ser solicitada, previamente á adquisición do alcohol, á oficina xestora, polo titular da explotación industrial onde vaia utilizarse o alcohol. Á solicitude deberá xuntarse unha memoria descritiva do proceso industrial en que se detalle a forma en que intervéñen o alcohol, así como os produtos resultantes do dito proceso. Igualmente, incluírase na memoria unha previsión do consumo anual de alcohol.

b) A oficina xestora resolverá a solicitude presentada concedendo, se for o caso, a autorización correspondente por un prazo máximo de cinco anos. A modificación do proceso industrial descrito na memoria, así como os produtos que interveñen ou se obteñen nel, deberá ser comunicada á oficina xestora que, se for o caso, autorizará as modificacións notificadas.

c) Unha vez concedida a autorización a que se refire a letra anterior, o industrial deberá proceder á inscrición no rexistro territorial da oficina xestora correspondente ao establecemento onde se vai realizar o proceso.

d) Dentro dos vinte primeiros días naturais seguintes ao vencemento de cada trimestre natural, os titulares de explotacións industriais que dispoñan da autorización a que se refire a letra b) anterior presentarán na oficina xestora correspondente ao establecemento onde se utilizou o alcohol unha solicitude de devolución das cotas soportadas polo imposto sobre o alcohol e bebidas derivadas, correspondentes ao alcohol consumido ata o último día do trimestre no proceso descrito na memoria. Na dita solicitude, que se axustará ao modelo que estableza o ministro de Facenda e Administracións Públicas, consignarase o número da autorización a que se refire a letra b) anterior.

e) A oficina xestora tramitará as solicitudes presentadas e disporá, se for o caso, o pagamento das cotas que se deban devolver.»

Sesenta e un. Introdúcese un novo número 8 no artigo 82, coa seguinte redacción:

«8. Os destiladores artesanais remitirán á oficina xestora a declaración de traballo e o parte de resultados por calquera medio que deixe constancia da súa presentación.»

Sesenta e dous. Introdúcese un novo número 3 no artigo 83, coa seguinte redacción:

«3. Os destiladores artesanais comunicarán á oficina xestora a interrupción e, se for o caso, o reinicio das operacións por calquera medio que deixe constancia da súa presentación.»

Sesenta e tres. Modifícase a letra b) do número 3 do artigo 86, que queda redactada da seguinte forma:

«b) Elaboración en frío: inclúese neste número a obtención de bebidas derivadas ben sexa por disolución ou mestura con esencias ou outras substancias aromáticas, autorizadas, ben por maceración de materias vexetais. Asímlase a unha operación de obtención de bebidas derivadas por disolución a dilución dun destilado alcohólico con auga e trasfega a distintos depósitos, para a súa posterior filtración e almacenamento antes do seu embotellamento e saída de fábrica.»

Sesenta e catro. Modifícase o número 7 do artigo 89, que queda redactado da seguinte forma:

«7. As persoas a que se refiren os números 4, 5 e 6 anteriores estarán obrigadas a conservar e presentar, por requirimento da inspección, os xustificantes das vendas dos produtos citados nel durante un período de catro anos.»

Sesenta e cinco. Modifícase o número 2 do artigo 97, que queda redactado da seguinte forma:

«2. Cando os augardentes deban circular ao amparo dun documento, este será expedido polo destilador artesanal, logo de autorización da oficina xestora.»

Sesenta e seis. Modifícanse os números 2 e 4 do artigo 100, que quedan redactados da seguinte forma:

«2. A oficina xestora autorizará que o destilador artesanal formalice un documento de circulación en que figurará como expedidor o destilador artesanal e como destinatario a fábrica de bebidas derivadas designada por este. No documento farase constar que se trata de bebidas derivadas obtidas en réxime de destilación artesanal.

(...)

4. Unha vez recibido polo destilador artesanal o certificado de recepción na fábrica de destino, presentarao na oficina xestora para a ultimación do expediente. Esta oficina determinará a cota que se debe devolver e ordenará o seu pagamento.»

Sesenta e sete. Modifícase o artigo 101, que queda redactado da seguinte forma:

«Artigo 101. *Avituallamento a aeronaves.*

1. A exención establecida no artigo 51.2.a) da lei xustificárase, mediante os comprobantes de entrega expedidos, en papel ou mediante soporte informático, polo propio subministrador.

2. Os comprobantes de entrega conterán, como mínimo, os datos seguintes:

a) Subministrador:

1.º Nome ou razón social.

2.º NIF e CAE.

3.º Razón social e NIF do propietario do carburante.

b) Destinatario:

1.º Nome ou razón social.

2.º NIF nacional ou comunitario ou, en caso de non se dispoñer deste dato, calquera outro que permita a identificación.

3.º Matrícula da aeronave.

4.º Aeroporto.

5.º Se é o caso, nome ou razón social e NIF do representante.

c) Avituallamento:

1.º Clase, epígrafe e cantidade do carburante.

2.º Data e sinatura co recibo do titular da aeronave ou do seu representante, así como declaración da mesma persoa de que a aeronave subministrada non realiza navegación privada de lecer.

Os anteriores datos poderán ser obxecto de codificación; en tal caso, o subministrador deberá facilitar á oficina xestora unha táboa de correlacións de códigos utilizados e o seu significado.

3. Unha vez efectuadas as subministracións, o subministrador numerará correlativamente os comprobantes de entrega expedidos. A numeración será única, calquera que sexa o réxime fiscal ou alfanegueiro das operacións efectuadas. Estas operacións rexistraranse na contabilidade de existencias do establecemento, con referencia aos números dos comprobantes de entrega que servirán de xustificante.

4. O subministrador conservará, en papel ou mediante soporte informático, durante un período de catro anos, os comprobantes de entrega e o resto da documentación que acredite a realización das operacións.

5. Cando os carburantes para navegación sexan entregados polos obrigados tributarios a titulares de aeronaves que habitualmente utilicen instalacións privadas para engalar ou aterrar, os titulares de tales aeronaves deberán ser previamente autorizados polas oficinas xestoras correspondentes a tales instalacións para recibiren os carburantes con exención do imposto. A oficina xestora expedirá, se for o caso, a tarxeta de inscrición no rexistro territorial que formaliza a autorización, que deberá presentarse ao subministrador do carburante. Os citados titulares deberán levar a contabilidade necesaria para efectos de xustificar o destino dado aos carburantes adquiridos con exención do imposto.

En supostos de forza maior, o carburante recibido poderá ser cedido a outros titulares de aeronaves tamén autorizados que utilicen instalacións privadas. O titular da aeronave cedente deberá comunicarllo ao seu subministrador nun prazo máximo de 48 horas e este deberallo comunicar á oficina xestora.

6. O subministrador presentará polos medios e procedementos electrónicos, informáticos ou telemáticos que determine o ministro de Facenda e Administracións Públicas, nun prazo que terminará o día 20 do mes seguinte ao da finalización do trimestre, a información relativa ás subministracións efectuadas no trimestre con exención do imposto sobre hidrocarburos, agrupada globalmente por destinatarios e cantidade total entregada a cada un deles.»

Sesenta e oito. Modifícase o artigo 102, que queda redactado da seguinte forma:

«Artigo 102. *Avituallamento a embarcacións.*

1. O avituallamento de carburante a embarcacións, para se beneficiar da exención establecida na letra b) do número 2 do artigo 51 da lei, deberá axustarse ao procedemento que se establece nos números seguintes. Cando se trate de buques das Forzas Armadas non será precisa a incorporación ao gasóleo de rastrexadores e marcadores.

2. O subministrador documentará a operación de avituallamento cun recibo de entrega, en papel ou en soporte informático, que deberá conter, ao menos, os seguintes datos:

a) Subministrador:

1.º Nome ou razón social.

2.º NIF e CAE.

3.º Razón social e NIF do propietario do carburante.

b) Destinatario:

1.º Nome ou razón social.

2.º NIF nacional ou comunitario ou, en caso de non dispoñer deste dato, calquera outro que permita a identificación.

3.º Nome ou razón social e NIF do propietario ou do consignatario.

4.º Bandeira, matrícula e nome da embarcación.

5.º Porto.

c) Avituallamento:

1.º Clase, epígrafe e cantidade do carburante.

2.º Data e sinatura co recibo do titular da embarcación ou do seu representante ou do capitán ou oficial responsable, así como declaración da mesma persoa de que a embarcación subministrada non realiza navegación privada de lecer.

3. Se o buque tiver bandeira non comunitaria, a subministración documentarase como exportación; para este efecto, o recibo de entrega terá a consideración de declaración simplificada de exportación, sempre que reúna as condicións exixidas pola normativa alfandegueira.

4. Unha vez efectuadas as subministracións, o subministrador numerará correlativamente os recibos de entrega expedidos. A numeración será única, calquera que sexa o réxime fiscal ou alfandegueiro das operacións efectuadas. As ditas operacións rexistraranse na contabilidade de existencias do establecemento, con referencia aos números dos recibos e declaracións que servirán de xustificante.

5. O subministrador conservará, en papel ou mediante soporte informático, durante o período de prescrición do imposto, os recibos de entrega e o resto da documentación que acredite a realización das operacións.

6. Os subministradores dos hidrocarburos deberán presentar polos medios e procedementos electrónicos, informáticos ou telemáticos que determine o ministro de Facenda e Administracións Públicas, nun prazo que finalizará o día 20 do mes seguinte á terminación de cada trimestre, a información relativa ás subministracións efectuadas durante o trimestre con exención do imposto sobre hidrocarburos, agrupada globalmente por destinatarios e cantidade total entregada a cada un deles.»

Sesenta e nove. Modifícase o número 2 do artigo 103, que queda redactado da seguinte forma:

«2. A oficina xestora autorizará, se for o caso, a subministración con exención do imposto, cunha validez máxima de cinco anos.»

Setenta. Modifícase o artigo 104, que queda redactado da seguinte forma:

«Artigo 104. *Operacións de dragaxe.*

A aplicación da exención establecida na letra f) do número 2 do artigo 51 da lei efectuarase de acordo co procedemento establecido nos números 2 e seguintes do artigo 102, substituíndose os datos relativos ao consignatario e ao buque polos relativos á empresa que realiza as operacións de dragaxe e aos artefactos utilizados.»

Setenta e un. Modifícanse a letra d) do número 5 e o número 9 do artigo 105, que quedan redactados da seguinte forma:

«d) Cando a mestura que contén o biocarburente, como tal ou logo de modificación química, saia de fábrica ou depósito fiscal con destino a outra fábrica ou depósito fiscal situados no ámbito territorial interno, o envío deberá ir acompañado dun documento administrativo electrónico en que se fará referencia ao volume total da mestura e ao volume do biocarburente, como tal ou logo de modificación química, comprendido naquela nos termos do número 8 deste artigo. Este documento servirá de xustificante ao asento que se practique na contabilidade

de existencias da fábrica ou depósito fiscal de recepción, que deberá cumprir co establecido na letra b) deste número. Cando a mestura que contén o biocarburante, como tal ou logo de modificación química, saia desta fábrica ou depósito fiscal cun destino diferente do do seu envío a outra fábrica ou depósito fiscal situado no ámbito territorial interno, será de aplicación o previsto na letra c).

(...).

9. Cando o biocarburante producido sexa alcohol etílico (bioetanol), e mentres manteña a súa identidade como tal, será de aplicación o disposto no último parágrafo do número 1 e no número 7 do artigo 108 bis.»

Setenta e dous. Modifícanse os números 3, 4 e 7 do artigo 106, que quedan redactados da seguinte forma:

«3. Retallistas.

a) Os retallistas que desexen comercializar gasóleo bonificado deberán inscribirse no rexistro territorial da oficina xestora correspondente á instalación de venda ao retallo desde a que pretenden efectuar tal comercialización.

b) A condición de retallista autorizado para a recepción de gasóleo bonificado acreditarase mediante a correspondente tarxeta de inscrición no rexistro territorial.

c) A subministración de gasóleo bonificado efectuada por un retallista a un consumidor final autorizado estará condicionada a que o pagamento se efectúe mediante a utilización das tarxetas-gasóleo bonificado ou cheques-gasóleo bonificado a que se refire o artigo seguinte.

d) Os retallistas deberán levar un rexistro do gasóleo recibido con aplicación do tipo reducido e dos aboamentos efectuados nas súas contas bancarias polas vendas efectuadas mediante tarxetas-gasóleo bonificado ou polo ingreso de cheques-gasóleo bonificado, como medio para xustificar o destino dado ao dito produto. Este rexistro deberá ser habilitado pola oficina xestora de acordo co establecido no artigo 50 deste regulamento. Os asentos de cargo xustificaranse cos ARC dos correspondentes documentos administrativos electrónicos e deberán efectuarse dentro das vinte e catro horas seguintes á recepción do gasóleo. Os asentos de data, que se deberán efectuar diariamente con indicación da lectura que presente o contador do surtidor de gasóleo, xustificaranse cos extractos periódicos de aboamento remitidos polas entidades emisoras das tarxetas-gasóleo bonificado e cos extractos periódicos das contas de aboamento recibidos das entidades de crédito. Tanto os rexistros como a documentación xustificativa dos asentos efectuados estarán á disposición da inspección dos tributos durante un período de catro anos.

4. Consumidores finais.

a) Os consumidores finais de gasóleo bonificado acreditarán a súa condición ante o provedor mediante declaración subscrita para o efecto e presentando o seu número de identificación fiscal (NIF) por medio de calquera dos documentos previstos no artigo 18.2 do Regulamento xeral das actuacións e os procedementos de xestión e inspección tributaria e de desenvolvemento das normas comúns dos procedementos de aplicación dos tributos aprobado polo Real decreto 1065/2007, do 27 de xullo. Non obstante, cando pretendan recibir o gasóleo mediante importación ou por procedementos de circulación intracomunitaria deberán inscribirse na oficina xestora correspondente ao lugar de consumo do gasóleo e acreditarán a súa condición de «autorizados» mediante a correspondente tarxeta de inscrición no rexistro territorial.

b) Os consumidores finais deberán xustificar a utilización realmente dada ao gasóleo recibido con aplicación do tipo reducido, cando sexan requiridos para isto pola inspección dos tributos.

c) No caso previsto na letra e) do número 2 do artigo 22, a oficina xestora correspondente ao lugar onde radique a actividade empresarial do consumidor final, e logo de solicitude deste, expedirá unha autorización xeral que permitirá a aquel levar a cabo o traslado do gasóleo, ao amparo dos albarás de circulación a que se refire a dita excepción, ás distintas localizacións onde se encontren as maquinarias que precisen repoñer carburante.

(...).

7. De acordo co disposto no artigo 22 deste regulamento e sen prexuízo das excepcións previstas nel, a circulación de gasóleo bonificado efectuarase ao amparo dun documento administrativo electrónico.»

Setenta e tres. Modifícase o número 8 do artigo 108 bis, que queda redactado da seguinte forma:

«8. Cando, con motivo dos resultados de análise ou outras probas practicadas polo interesado, se for o caso, se poña de manifesto que a porcentaxe de biocombustible tido en conta nas declaracións-liquidacións correspondentes foi incorrecta, a diferenza incluírase na contabilidade do establecemento, así como na declaración-liquidación correspondente, no período en que a citada corrección fose comprobada.»

Setenta e catro. Modifícase o número 4 do artigo 109, que queda redactado da seguinte forma:

«4. Dentro dos vinte primeiros días naturais seguintes ao vencemento de cada trimestre natural, os titulares de explotacións industriais que dispoñan da autorización a que se refire o número 2 anterior presentarán na oficina xestora correspondente ao establecemento onde se utilizaron os produtos unha solicitude de devolución das cotas soportadas polo imposto sobre hidrocarburos, correspondentes aos produtos consumidos durante o trimestre no proceso descrito na memoria. Na dita solicitude, que se axustará ao modelo que estableza o ministro de Facenda e Administracións Públicas, consignarase o número da autorización a que se refire o número 2 anterior.»

Setenta e cinco. Modifícanse os números 3 e 6 do artigo 110, que quedan redactados da seguinte forma:

«3. O subministrador documentará a operación de avituallamento cun recibo de entrega formalizado con cumprimento das obrigacións establecidas no artigo 102 deste regulamento. Nos recibos deberá constar, ademais, o nome ou razón social e NIF do suxeito pasivo provedor do gasóleo, así como o CAE do establecemento desde o cal se efectuou a subministración.

(...).

6. O subministrador deberá levar unha conta en que se faga constar, no cargo, o gasóleo recibido, con referencia ao ARC do documento administrativo electrónico que amparou a súa circulación; na data, as subministracións efectuadas, con referencia ás declaracións de subministración e os recibos de entrega expedidos. Un exemplar destes documentos deberá conservalo o subministrador á disposición dos servizos de inspección.»

Setenta e seis. Modifícase o número 1 do artigo 116, que queda redactado da seguinte forma:

«1. Para os efectos do disposto no artigo 6 da lei, as porcentaxes regulamentarias de perdas serán as que se expresan neste artigo. A aplicación das táboas de porcentaxes de perdas que figuran nos números 2 e 3 seguintes terá lugar conforme o establecido con carácter xeral nos números 10 e 12 do artigo 1 e

nos artigos 15, 16 e 17 deste regulamento, tomándose a quilocaloría como unidade de medida para as porcentaxes de perdas térmicas.

Non obstante, por excepción ao disposto no artigo 1.12 e no artigo 16 deste regulamento, cando se trate de produtos que circulen por redes de oleodutos autorizadas como depósitos fiscais de hidrocarburos, as perdas admisibles fixaranse, por todos os conceptos, nunha porcentaxe sobre o volume de produtos introducidos semestralmente na dita rede. Se a rede de oleodutos non está autorizada como depósito fiscal de hidrocarburos ou a circulación se produce por canalizacións fixas, consideraranse perdas as diferenzas en menos entre a suma das cantidades de produtos que durante un período de liquidación inician a circulación desde o establecemento de expedición e a suma das cantidades de produtos que, en igual período, son recibidas no establecemento de destino procedente daquel; este mesmo réxime será aplicable cando os hidrocarburos circulen por medios distintos do transporte por estrada.»

Setenta e sete. Modifícase o número 1 do artigo 117, que queda redactado da seguinte forma:

«1. Os empresarios que obteñan produtos obxecto dos impostos especiais de fabricación como resultado residual dos seus procesos industriais cuxo valor non exceda o 1 por 1.000 do correspondente ao conxunto da súa produción e sempre que as cotas que correspondan polo imposto sobre hidrocarburos á produción anual non excedan os 600 euros non estarán obrigados a inscribir como fábrica no rexistro territorial o establecemento en que se obteñen os produtos.»

Setenta e oito. Modifícase o número 1 do artigo 120, que queda redactado da seguinte forma:

«1. Os servizos dependentes do Departamento de Alfándegas e Impostos Especiais da Axencia Estatal de Administración Tributaria serán competentes para dirixir, coordinar e realizar no respectivo ámbito territorial os servizos e actuacións encamiñadas ao descubrimento das infraccións tipificadas no artigo 55 da lei. A realización dos ditos servizos e actuacións poderá tamén ser levada a cabo por axentes das forzas e corpos de seguridade do Estado.»

Setenta e nove. Modifícase o número 2 do artigo 129, que queda redactado da seguinte forma:

«2. En particular, non serán aplicables en relación co imposto sobre a electricidade os seguintes preceptos contidos no capítulo I do título I do presente regulamento:

- a) Os números 1, 2, 4, 5, 6, 7, 8, 11, 13, 14, 15 e 16 do artigo 1.
- b) Os artigos 3, 4, 5, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 16, 17 e 43.
- c) Os artigos 6 e 14 en canto se refiran á utilización dos documentos de circulación.
- d) A sección 8.ª, comprensiva dos artigos 19 a 39.»

Oitenta. Modifícase o número 4 do artigo 131, que queda redactado da seguinte forma:

«4. Non será de aplicación o disposto nos números 2, 3, 4, e 5 do artigo 40. As modificacións a que alude o número 9 do artigo 40 serán comunicadas, en todo caso, á oficina xestora.»

Oitenta e un. Modifícase o número 1 do artigo 133, que queda redactado da seguinte forma:

«1. Os titulares de fábricas e depósitos fiscais deberán levar as contas correntes necesarias para o control do movemento de enerxía eléctrica habido nos ditos establecementos. As ditas contas correntes serán levadas conforme o establecido no artigo 50 deste regulamento, con excepción do previsto nos seus números 4, 5, 6 e 7, que non será de aplicación en relación con este imposto.

Os suxeitos pasivos non estarán obrigados á presentación da información contable á oficina xestora.»

Oitenta e dous. Introdúcese unha disposición adicional primeira, coa seguinte redacción:

«Disposición adicional primeira. *Referencias a determinados órganos administrativos.*

As referencias ao centro xestor contidas no Regulamento dos impostos especiais e na súa normativa de desenvolvemento entenderanse feitas á oficina xestora definida no número 9 do artigo 1 do Regulamento dos impostos especiais.»

Disposición adicional única. *Obligación de información sobre bens e dereitos situados no estranxeiro correspondente ao ano 2012.*

As declaracións informativas reguladas nos artigos 42.bis, 42.ter e 54.bis do Regulamento xeral das actuacións e os procedementos de xestión e inspección tributaria e de desenvolvemento das normas comúns dos procedementos de aplicación dos tributos, aprobado polo Real decreto 1065/2007, do 27 de xullo, relativas á información que se vai subministrarse correspondente ao ano 2012, deberán presentarse entre o 1 de febreiro e o 30 de abril de 2013.

Disposición transitoria primeira. *Aplicación do documento administrativo electrónico no ámbito territorial interno.*

O disposto nos artigos 29.B) e 31.B) do Regulamento dos impostos especiais e as disposicións que teñan relación cos procedementos de circulación de produtos obxecto dos impostos especiais, con orixe e destino no ámbito territorial interno, en réxime suspensivo ou con aplicación dunha exención ou dun tipo impositivo reducido, a través do EMCS, serán de obrigado cumprimento a partir do 1 de xullo de 2013.

Non obstante, mentres estes non sexan obrigatorios, as referencias feitas no Regulamento dos impostos especiais, antes do 1 de xaneiro de 2013, aos documentos de acompañamento e aos procedementos de circulación con orixe e destino no ámbito territorial interno en réxime suspensivo, ou con aplicación dunha exención ou dun tipo impositivo reducido, entenderanse igualmente susceptibles de aplicación.

Disposición transitoria segunda. *Controis contables.*

1. Os titulares de establecementos que, conforme o disposto no artigo 50 do Regulamento dos impostos especiais, opten por levar de forma manual a súa contabilidade de existencias, disporán dun prazo de seis meses, a partir da entrada en vigor deste real decreto, para presentaren os libros correspondentes á oficina xestora encargada de habilitalos.

2. Os titulares de establecementos que, conforme o disposto no artigo 50 do Regulamento dos impostos especiais, teñan que adaptar a súa contabilidade a unha informatizada de acordo coa normativa de impostos especiais disporán dun prazo de seis meses a partir da entrada en vigor deste real decreto.

Disposición transitoria terceira. *Desalcoholización parcial de produtos gravados.*

Os elaboradores de produtos intermedios, cervexa, viño e outras bebidas fermentadas que cando entre en vigor este real decreto estean realizando algún proceso de desalcoholización dos produtos obxecto da súa actividade disporán dun prazo de 3

meses, contados a partir da entrada en vigor deste real decreto, para presentaren á oficina xestora correspondente ao establecemento a memoria técnica a que se fai referencia no número primeiro do artigo 56 bis.

Disposición transitoria cuarta. *Traslado de competencias entre órganos administrativos.*

Os procedementos que se encontren en curso de tramitación no momento de entrada en vigor deste real decreto serán continuados e finalizados polos órganos que tivesen atribuídas tales competencias no momento do inicio dos ditos procedementos e dentro dos prazos establecidos para o efecto con anterioridade á entrada en vigor deste real decreto.

Disposición transitoria quinta. *Garantías en relación co gas natural e os biocarburentes.*

Os titulares de establecementos que, como consecuencia da exixencia de garantía de importe positivo (gas natural e biocarburentes), deban prestar garantías por primeira vez no momento da entrada en vigor deste real decreto disporán para isto dun prazo de tres meses a contado desde a dita data.

Disposición derradeira primeira. *Modificación do Real decreto 1165/1995, do 7 de xullo, polo que se aproba o Regulamento dos impostos especiais.*

Modifícase o número 2 da disposición derogatoria única do Real decreto 1165/1995, do 7 de xullo, polo que se aproba o Regulamento dos impostos especiais, que queda redactado da seguinte forma:

«Salvo naqueles aspectos en que se opoña ao disposto no presente real decreto e no seu anexo, manterá a súa vixencia a Orde do 28 de novembro de 1988, pola que se regula o procedemento e requisitos para obter a homologación dos vehículos de exclusiva aplicación industrial, comercial, agraria, clínica ou científica, en que as referencias ao imposto sobre o valor engadido deberán entenderse feitas ao imposto especial sobre determinados medios de transporte.»

Disposición derradeira segunda. *Modificación do Regulamento para a aplicación do réxime fiscal das entidades sen fins lucrativos e dos incentivos fiscais ao mecenado, aprobado polo Real decreto 1270/2003, do 10 de outubro.*

Engádese unha disposición derradeira no Regulamento para a aplicación do réxime fiscal das entidades sen fins lucrativos e dos incentivos fiscais ao mecenado, aprobado polo Real decreto 1270/2003, do 10 de outubro, que queda redactada da seguinte forma:

«Disposición derradeira única. *Habilitación normativa.*

Autorízase o ministro de Facenda e Administracións Públicas para ditar as disposicións necesarias para o desenvolvemento e execución deste regulamento.»

Disposición derradeira terceira. *Entrada en vigor.*

Este real decreto entrará en vigor o 1 de xaneiro de 2013.

Dado en Madrid o 28 de decembro de 2012.

JUAN CARLOS R.

O ministro de Facenda e Administracións Públicas,
CRISTÓBAL MONTORO ROMERO